

**Національний університет кораблебудування
імені адмірала Макарова**

Факультет екологічної та техногенної безпеки
Кафедра екології та природоохоронних технологій

Пояснювальна записка

до дипломної роботи
на здобуття освітньо-кваліфікаційного рівня магістра

на тему: **«ДОСЛІДЖЕННЯ САКРАЛЬНИХ МІСЦЬ МИКОЛАЇВЩИНИ, ЯК
ТЕРИТОРІЙ ГЕОАНОМАЛЬНИХ ЗОН»**

Виконала: студентка групи 6271м Ніцак А.А.

Зі спеціальності 101. «Екологія»

Галузі знань 10. «Природничі науки»

Керівник: д.т.н. доцент _Маркіна Л.М.

Миколаїв 2020р

АНОТАЦІЯ

Дипломна робота виконана на тему: «ДОСЛІДЖЕННЯ САКРАЛЬНИХ МІСЦЬ МИКОЛАЇВЩИНИ, ЯК ТЕРИТОРІЙ ГЕОАНОМАЛЬНИХ ЗОН».

Основною метою цієї роботи є визначення сакральних місць м. Миколаїв, як територій геоаномальних зон та визначення впливу геопатогенних зон на біоту та навколишнє середовище.

Дипломна робота складається з 5 розділів та графічної частини у вигляді презентації.

У першому розділі досліджено фізичну природу земного випромінювання, визначено поняття геопатогенних зон, проаналізовано геопатогенні природні зони та зони техногенного характеру. Визначено геоаномальні зони України та світу.

У другому розділі дана характеристика фізико – географічних, кліматичних, гідрологічних та гідрографічних умов місцевості регіону Миколаєва.

У третьому розділі проведено аналіз сакральних місць Миколаївщини.

Досліджено основні енергетичні місця сили м. Миколаїв. Досліджено катакомби м. Миколаєва, як геопатогенної зони. Складена географічна карта сакральних місць м. Миколаїв.

У четвертому розділі досліджено вплив геоаномальних зон на біологічну складову. Визначені методи виявлення геопатогенних зон. Досліджено вплив енергії геопатогенних зон на виникнення надзвичайних ситуацій на прикладі Чернівецької області. Проведено дослідження впливу природних та техногенних геопатогенних зон на довкілля. Досліджено методи захисту та можливості зменшення негативного впливу дії геопатогенних та технопатогенних зон.

У п'ятому розділі визначені правила та норми охорони праці для фахівців і робітників, що виконують топографо-геодезичні роботи.

Дипломна робота виконана українською мовою.

Ключові слова: геоаномальні зони, гепатогенні зони, сакральні місця, вплив на довкілля, здоров'я людей.

ЗМІСТ

ВСТУП.....	
РОЗДІЛ 1. Енергоінформаційний обмін у навколишньому середовищі.....	
1.1. Фізична природа земного випромінювання.....	
1.2. Поняття геопатогенних (геоаномальних) зон.....	
1.3. Аналіз геопатогенних природних зон.....	
1.4. Геоаномальні зони техногенного характеру.....	
1.5. Світові геопатогенні зони.....	
1.6. Геопатогенні зони України.....	
1.7. Постановка проблеми та мета роботи.....	
РОЗДІЛ 2. Природно-географічна характеристика Миколаївської області.....	
2.1. Географічне положення.....	
2.2. Природні умови.....	
2.3. Ґрунти.....	
2.4. Геологічна будова та геоморфологічні умови.....	
РОЗДІЛ 3. Дослідження сакральних місць Миколаївщини.....	
3.1. Основні енергетичні місця сили м. Миколаїв.....	
3.2. Сакральні місця м. Миколаїв, як території геоаномальних зон.....	
3.3. Дослідження катакомб м. Миколаєва, як геопатогенної зони.....	
3.4. Географічна карта сакральних місць м. Миколаїв.....	
РОЗДІЛ 4. Дослідження геоаномальних зон та їх вплив на біологічну складову.	
4.1. Дослідження методів виявлення геопатогенних зон.....	
4.2. Геофізичні дослідження кварталу забудови м. Рівне за допомогою біолокації.....	
4.3. Дослідження впливу енергії геопатогенних зон на виникнення..... надзвичайних ситуацій на прикладі Чернівецької області.....	
4.4. Визначення геоаномальних зон м. Миколаєва методом біолокації.....	
4.5. Дослідження впливу природних та техногенних геопатогенних зон на	

довкільля.....	
4.5.1 Вивчення механізму дії геопатогенних зон.....	
4.5.2 Визначення впливу місць сили на організм людини.....	
4.6. Визначення соціальних аспектів геопатогенних зон.....	
4.7. Дослідження методів захисту та можливості зменшення негативного впливу дії геопатогенних та технопатогенних зон.....	
РОЗДІЛ 5. Охорона праці для фахівців і робітників, що виконують топографо-геодезичні роботи.....	
5.1. Вимоги безпеки при виробництві топографо-геодезичних робіт.....	
5.2. Вимоги безпеки перед початком роботи.....	
5.3. Вимоги безпеки під час виконання робіт.....	
5.4. Організація безпечних умов праці.....	
5.5. Гігієна праці та виробнича санітарія побуту під час польових робіт.....	
5.6. Вимоги безпеки по закінченню роботи.....	
ВИСНОВКИ.....	
СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ.....	

ВСТУП

Актуальність теми: Напевно, не знайдеться людини, яка б не чула словосполучення «геопатогенна зона». При цьому всі розуміють, що мова йде про щось негативне, але далеко не всі знають, що ж це таке.

Не всім відомо, що наша планета являє собою «шахівницю», на якій несприятливі зони чергуються із сприятливими зонами. Опинившись у першій, ви нібито можете відчувати дискомфорт, швидко втомлюватися і просто погано почуватися. Друга ж підживлює і наповнює енергією.

Проблемами гепатогенних зон займаються давно в Німеччині, Англії, США, Швейцарії, Австрії, Канаді та інших країнах. Існують різні спільноти, групи, які вивчають особливості дії земного випромінювання, проводяться конференції, видаються журнали з біолокації та книги. В нашій країні цій проблемі приділялося менше уваги та тільки в останній час з'явилися роботи вітчизняних дослідників, в яких проблема гепатогенних зон розкривається в повному обсязі.

Встановлено декілька причин, виникнення гепатогенних зон: перетини підземних водних потоків, що проходять на різних рівнях, накладання (перехрест) ліній так званих глобальних сіток та утворення геологічних розломів, а також поєднання зазначених чинників.

Геопатогенні зони являють собою реальне геофізичне явище: в таких місцях змінені геофізичні параметри середовища – геомагнітне поле, електропровідність ґрунту, електричний потенціал атмосфери, рівень радіоактивності і т.д. Проблема гепатогенних зон тісно пов'язана з глобальною каркасною сіткою і геомантійними енергетичними лініями. На Землі є позитивні і негативні енергетичні місця, які по-різному діють на стан здоров'я людини, тварин і рослин. На їхню думку, земний шар покритий своєрідною енергетичною сіткою, що орієнтована по сторонах світу з різними за величиною осередками.

Слід зауважити, що гепатогенні зони, лінії глобальної сітки, активні геоенергетичні місця визначаються за допомогою методів біолокацій, що не пояснені до цих пір сучасною наукою. Тому все це викликає недовіру у

представників науки. Однак аналіз медико-статистичних даних, різних країн, вказує на тісний зв'язок важких хронічних захворювань у людей з розташуванням спальних місць в геопатогенних зонах: люди, які тривалий час перебували в геопатогенних зонах, неодмінно захворюють раком або іншими важкими хворобами. Ці факти повинні враховуватися при будівництві житлових будинків у сільській місцевості, в містах, при розміщенні робочих місць на підприємствах або спальних місць в яслах, дитячих садах, лікарнях, санаторіях, тобто там, де людина перебуває на одному місці тривалий час без руху. Знаючи про геопатогенні зони, необхідно вживати заходів щодо усунення патогенного земного випромінювання і в першу чергу намагатися уникнути його дії.

Проблема гепатогенних зон являється складною, оскільки вона стоїть на стику різних наукових дисциплін – медицини та фізики, геології та геофізики, біолокації та екстрасенсорики, фізики атмосфери та геліобіології.

Мета роботи - дослідження сакральних місць, як території геоаномальних зон. **Об'єкт досліджень** – геоаномальні зони.

Предметом являється:

- а) дослідження впливу енергоінформаційного випромінювання Землі на біоту та навколишнє середовище;
- б) дослідження сакральних місць м. Миколаїв як територій геоаномальних зон.

Виходячи з постановки проблеми можна виділити наступні задачі дослідження:

Розкрити поняття енергоінформаційного обміну у навколишньому середовищі, проаналізувати характеристику та класифікацію земного випромінювання.

Визначити основні енергоінформаційні місця світу та України.

Праналізувати географічне положення м. Миколаїв та його кліматично-ресурсні умови.

Визначити сакральні місця м. Миколаїв, як територій геоаномальних зон.

Визначити вплив геопатогенних зон на біоту та навколишнє середовище.

РОЗДІЛ 1

ЕНЕРГОІНФОРМАЦІЙНИЙ ОБМІН У НАВКОЛИШНЬОМУ СЕРЕДОВИЩІ

1.1 ФІЗИЧНА ПРИРОДА ЗЕМНОГО ВИПРОМІНЮВАННЯ

Визначення поняття «сакрального» та проєкцій сакрального в різних культурах та часопросторі потребує особливої уваги, адже зробити це навіть сучасній науці надзвичайно важко.

Поняття сакральності глибоко досліджував французький науковець Марель Мосс, який звузив поняття до конкретних образів у свідомості людини і, що основне, перший звільнив сакральність від релігійно-релігійного контексту. На його думку «сакральні дії – це просто особливі дії, яким ми приписуємо властивість «незвичайності» [3]. Тобто сакральним можна вважати будь-що в житті людини, що виходить за межі її повсякденного життя.

В соціологічній інтерпретації «сакральне» – це модульне поняття, тобто ним може бути все, що завгодно – думка, вчинок, дія, почуття, річ, відносини, дозволи та заборони.

Теорією сакрального займаються різноманітні науки: не тільки теологія, але і антропологія, соціологія, філософія, культурологія, психоаналіз, літературознавство. Такий довгий список можна пояснити тим, що до цих пір не визначені границі даної проблематики. Із сакрального кожна наука добуває свій матеріал і дає свою чітку концепцію. Для нашого дослідження важлива проблематика ряду теоретико-енергоінформаційних проблем, які не можна вирішувати, не беручи до уваги феномен сакрального.

Роблячи висновок про властивості та ознаки сакрального, потрібно виділити декілька основних пунктів: 1) Сакральне не завжди доступне емпіричному пізнанню; 2) Сакральне являє собою трансцендентний зв'язок людини і незвичайного; 3) Сакральне є таємним і амбівалентним; 4) В сакральному закладена величезна сила, яка впливає на поведінкову природу людини.

Людина ще надовго залишиться нерозкритою до кінця таємницею. Важливою умовою нормального фізичного та інтелектуального розвитку людини і її працездатності є оптимальні фактори навколишнього середовища: атмосфери, біосфери, ноосфери, космосу.

Весь навколишній світ складається з фізичних елементарних частинок. Навколо них існують електромагнітні та інші поля, які підтримують їхню рівновагу і за допомогою яких вони взаємодіють між собою. З них збудоване все, що ми бачимо і відчуваємо. Між ними відбувається постійна взаємодія полів. У "неживій" природі - це електромагнітні поля, а у "живій" - біополя. Тому говорять про енергоінформаційний обмін у природі. Він - та основа, на якій існує все та існуємо ми. Біополе кожної людини бере найактивнішу участь у цьому процесі. Від його стану залежить здоров'я, настрої і довголіття [Я. В. Божик, 1993].

Енергоінформаційним обміном займається не одна наукова установа, зокрема Кримське відділення Міжнародної академії енергоінформаційних наук і Академія духовного єднання (президент Л. В. Безукладова), Міжнародний інститут прикладної і теоретичної фізики в Москві та ін.

З енергоінформаційним обміном пов'язані багато життєвих процесів. У кожному з нас відображені й хімічний склад води, й особливості вітамінів, білків і ферментів того, що зростає на нашій землі. Ми вписані у магнітне і гравітаційне поле своєї батьківщини, нарешті, незримо пов'язані з місцевим космічним фоном. Якщо все це змінити, людину гнітить не тільки духовна, а й фізична туга за рідним краєм.

Виявляється, тварини, яких вивезено на далекі острови, набагато дрібніші за своїх родичів, що живуть на континенті. На острові Мальта звичайні слони перетворилися на карликових. На острові Сардинія з'явилися карликові кабани, на Корсиці - міні-олени, на Целебесі - буйволи-пігмеї.

Енергетика Землі в різних місцях різна. У надрах Землі виникає планетарне поле, яке має певну фізичну сутність й існує поруч з гравітаційним та електромагнітним полями.

Було встановлено [О. Адаменко, 1996], що планетарне випромінювання має квазіперіодичний характер і здійснює кілька коливань своєї інтенсивності протягом місяця. Планетарне випромінювання має ядерно-фізичну сутність, і якщо його сконцентрувати (наприклад, за допомогою піраміди), то можна прискорити дезактивацію радіоактивних матеріалів. Планетарне поле створює на поверхні землі ділянки двох типів, які називають геопатогенними та доброякісними зонами.

Про геопатогенні зони ("місце сили", "пропаще місце") згадують ще старовинні книги. У Стародавньому Китаї їх ще називали "зуби дракона".

У 1700 році з'явилась книжка німецького вченого Б. Реслера "Дзеркало металургії", в якій вперше згадується про "дратуючі лінії", що перетинаються майже під прямим кутом. Через двісті років, у 1937 році, ця сітчаста структура була вдруге відкрита французьким лікарем Пейре. З'явилися й інші роботи з цього питання. Зокрема, Ф. Шнеггенбургер у 1953 році в роботі "Смути збудження і сітчаста система" подає систематичне зображення сітчастої структури зон збудження. Пізніше цими дослідженнями займалися Карті і Хартман.

У Стародавній Індії глобальні енергетичні сітки враховувалися при виборі місця для будівництва храмів.

Вивчаючи архітектуру старовинних храмів і церков, вчені виявили обов'язкову присутність під ними підземних водяних потоків. Це пояснюється тим, що вода є причиною телуричного енергетичного поля. Наприклад, під кафедральною церквою (собор) у французькому місті Шартре будівельники на глибині 37 метрів побудували 14 водяних каналів, що перетинаються. Це допомогло створити постійний телуричний ефект. Тому люди себе добре почувають в церквах. Це також пов'язано з енергетикою церков, з їх цибулеподібними маківками антенами та старовинними іконостасами.

Є різні думки про причини виникнення геопатогенних зон. Це перш за все земне випромінювання (телуричне) і космічна радіація, захоплена магнітним полем Землі. Кора Землі розтягується і стискається, а в місцях, де вона складається з крихких порід, виникають тріщини. Ці місця можуть заповнюватися

водою. Встановлено, що геопатогенні поля - це високочастотні випромінювання, які лежать в дециметровому діапазоні. Вони мають свою характерну структуру і є циркулярно поляризовані, чим відрізняються від відомих у техніці випромінювань.

Геопатогенні поля поділяються на геопатогенні зони і глобальні сітки.

Геопатогенна зона - зона Землі, яка характеризується геофізичною аномалією і негативним впливом земного випромінювання на організм людини. Це невеликі ділянки земної поверхні різної форми. Розмір цих ділянок - від кількох квадратних сантиметрів до сотень квадратних метрів. Розрізняють природні й штучні геопатогенні зони. Природні геопатогенні зони виникають в місцях геологічних тріщин, зливів, карстових пустот, тектонічних зон, підземних водоносних жил, залягання металевих руд і нафти. Штучні геопатогенні (антропогенні) зони зумовлені виробничо-технічною діяльністю людини (шахти, метро, водопроводи, підземні сховища, каналізації).

Вирішальний склад у вивчення геопатогенних зон і їх патологічного впливу внесли роботи Р. Шнайдера 1984р. і П. Швайцера 1986р. На основі досліджень було виявлено, що геопатогенне випромінювання являє собою високочастотне електромагнітне поле з дециметровими довжинами хвиль[25].

Встановлено декілька основних джерел геопатогенного випромінювання:

1. Підземні водяні потоки і їхнє перехрещення на різній глибині;
2. Геологічні розколи;
3. Поєднання випромінювання водяних потоків і геологічних розколів - так звані індуковані перехрестя;
4. Решітчасті координатні сітки;
5. Зони подвійної дії.

Поля випромінювання підземних водяних потоків є найбільш відомі і визначаються біолокаційним феноменом. Для утворення характерного поля випромінювання від підземного водяного потоку необхідна наявність двох обов'язкових умов:

- проточна вода;

- паралельні границі водяного потоку.

Згідно з результатами проведених досліджень випромінювання підземного водяного потоку утворюється завдяки викликаного протіканням води прискорення руху молекул, які володіють дипольними властивостями.

Структура випромінювань, які утворюють геологічні тріщини, залежить від їх ширини. Всі три реактивні зони тріщин містять хвилі довжиною 17,2-21,5 см. Крім цього, в центральній зоні також виявлено випромінювання із довжиною хвилі мінералів, які є в тріщинах.

Надзвичайно небезпечними для здоров'я людей є індуковані перехрестя, які виникають при взаємодії полів центральної зони випромінювання підземного водяного потоку і випромінювань звичайних чи подвійних реактивних зон геологічних розломів. При цьому виявилось, що реактивні зони багаторазових перехрещень перетинаються в одній точці. Оскільки в утворенні таких перехресть часто бере участь до 18 реактивних зон підземного водяного потоку і геологічної тріщини, то вони були названі індуктивними.

1.2 Поняття геопатогенних (геоаномальних) зон

Геоаномальні зони - це території на поверхні Землі, де формується суміш досить потужних полів - електричних, магнітних, електромагнітних полів. Людина, часто сама того не підозрюючи, знаходиться в зоні дії таких полів з їх різноманітними характеристиками, що призводить поступово до погіршення самопочуття, здоров'я, виникненню хвороб. Такі території назвали геопатогенними. Вважається, що вони виникають в результаті взаємодії земних і космічних магнітних, електричних, електромагнітних полів.

Поняття геопатогенні зони походить від грецьких слів: гео(ge) - земля, патос(pathos) - страждання, генезис(genesis) - походження. Це ділянки поверхні землі, що виділяються рядом своїх природних властивостей з оточуючого їх простору. У таких зонах, що виникли в результаті неоднорідності будови земної кори, частотність тих самих електромагнітних природних полів та природні ритми коливання самої людини перебувають у дисонансі, а не в резонансі.

Спостерігаються зміни характеристик, і в тому числі, життєво важливих для здоров'я людини. Практично у будь-якому приміщенні існує локальне місце, в якому спокійний стан земної поля може бути порушено процесами, характерними для геопатогенних зон. Вся справа в тривалості такого впливу, - чим більше час людина проводить в зоні, тим більша ймовірність того, що його організм, що піддається додатковим навантаженням, згодом буде не в змозі протистояти захворюванням. З точки зору екології - геопатогенна зона являє собою локальну аномалію, яка шкідливо діє на всі організми: людину, тварин, рослини. В місці знаходження зони людина швидше втомлюється, знижується працездатність, у неї швидше псується настрій.

В таких місцях люди частіше хворіють, у них швидше розвиваються різноманітні неврози, частіше виникають психосоматичні розлади, з ними важче вести лікувальну роботу: захворювання лікуються довше і ефективність лікування нижча.

Додатковий негативний вплив може бути обумовлений особливостями архітектури приміщень, особливостями інтер'єру і предметів дизайну, що знаходяться в приміщенні, особливостями біоенергетики колективу працюючих в приміщенні людей. Геопатогенна зона, яка припадає на спальне місце, різко знижує якість нічного відпочинку. Вранці людина встає не виспалися, часто з мігренню або болями, в тій області тіла, які зачіпає зона. Якщо зона розташувалася на місці робочого столу, то тривале перебування за столом сприяє деконцентрації уваги; людина незібраний, швидко втомлюється, робить помилки, праця його малопродуктивна. Так виникають конфлікти на роботі.

Сказане вище відносилось до локальних геопатогенних зон, що мають лінійні розміри, співмірні з антропометричними даними людей. Ну а якщо зона займає всю квартиру, або навіть цілий житловий будинок? На практиці зустрічаються і такі випадки. Тоді говорять про "ракові під'їзди" або "ракові будинки"; мешканці цих будинків з покоління в покоління страждають схожими захворюваннями. У великих геопатогенних зонах виявляється тенденція до збільшення числа таких захворювань, як: ішемічна хвороба серця, розсіяний

склероз; спостерігається підвищена дитяча смертність і вроджені пороки. Так зони впливають на демографічні показники

Коли ж на геопатогену зону накладаються штучні чинники нашої технічної цивілізації, - говорять уже про техногенну зону. Зазвичай енергоактивна зона має кілька компонентів, що її утворюють. Нашаровуючись один на одного (і посилюючи), подібні фактори надають енергоактивній зоні патогенний характер. Серед причин, що обумовлюють техногенні зони, зазвичай можна назвати електромагнітні поля, потоки корпускулярних частинок, хімічні забруднюючі речовини і навіть деформаційні поля статично навантажених конструкцій (балок, перекриттів, стін).

Ще не створені точні прилади, які надійно забезпечують вимір всіх параметрів геопатогенних і техногенних зон, тому найоптимальнішим донині, є біолокаційний спосіб визначення. Людський організм - один з найтонших вимірювальних приладів, створених самою природою. Досвідчений оператор інженерної біолокації здатний впевнено позначити реальні межі геопатогенних зон і визначити тип їх впливу. На основі його рекомендацій, можна оптимально реорганізувати простір приміщення, розставити меблі або обладнати дитячий куточок. Особливо цінними є пропозиції фахівців-еніологів при проектуванні на присадибних ділянках, при озелененні і ландшафтному дизайні.

В місцях дії геопатогенних зон існують так звані аномальні явища - різного роду феномени, існування яких не має наукових доказів, які не мають наукового пояснення і знаходяться за межами сучасної наукової картини світу. До них відносять тільки ті феномени, існування яких не є достовірним. Так, кульову блискавку не відносять до аномальних явищ, хоча вона і залишається непоясненим явищем - оскільки її існування не ставиться під сумнів. До паранормальних явищ відносяться: аура людини, телепатія, телекінез, полтергейст, левітація і багато інших. Аномальна зона - це локальна область на планеті, де періодично спостерігаються аномальні явища.

Геопатогенні зони відомі в різних країнах світу, але однозначного визначення, яка зона геопатогенна, а яка - ні, не існує.

Тому що кожна енергетична зона одних людей стимулює, в інших – пригнічує.

Це відбувається тому, що у кожної людини індивідуальний ритм енергетики. У кожної людини є місця, які з нею резонують і її підсилюють, а є місця, які дисонують і послаблюють.

Тобто у кожної людини є місця власної сили, де їй дуже добре, або місця власної слабкості, де їй не дуже добре. Однак існують методики, що збереглися з найдавніших часів, які дозволяють перетворювати місця слабкості на місця сили. Існує прикмета: місце, яке є місцем вашої найбільшої слабкості, є і місцем вашої найбільшої сили.

Тому розділяти зони на сприятливі для всіх і несприятливі для всіх буде неправильним. Місця сили і слабкості визначаються інтуїтивно.

1.3. Визначення поняття геопатогенних природних зон.

Геопатогенними природними зонами називаються ті зони, в яких сходяться промені від різних місць сили з різною енергетикою. У цих зонах закони природи діють не так, як це описано в підручниках фізики. Там може порушуватися плин часу, змінюватися геометрія простору.

Ці зони досліджені дуже слабо. Достовірно можна констатувати лише два факти: що такі зони є і що в цих зонах закони природи діють дещо інакше. Дослідивши ці зони, наука, звісно, здійснить прорив, тому що, розуміючи закони природи глибше, ми можемо зрозуміти, як працює антигравітація, що таке час. Людство зможе створити технології, які просунуть його на набагато вищий рівень, ніж той, на якому ми перебуваємо зараз.

Встановлено кілька основних джерел геопатогенного випромінювання:

1. Підземні водні потоки й перетинання водних потоків, розташованих на різних глибинах.
2. Геопатогенні зони, спричинені тектонічними процесами земної кори, геологічними розломами, родовищами руд.
3. Сполучення випромінювань підземних водних потоків і геологічних розламів – так називані індуковані перехресті.

4. Гратчасті координатні сітки (польові утворення різної природи у вигляді сіток і плям).

5. Техногенні зони, викликані промисловою діяльністю людини і широким використанням в ній електромагнітної енергії(підземні ходи, метро, шахти, бурові свердловини, трубопроводи, кабельні сітки, відвали, поховання і т.д.);.

Сучасні дослідники ділять всі енергетичні аномалії на декілька груп.

Ці групи є вагомим компонентом середовища нашого існування, а також активно впливають на здоров'я людини. Геопатогенні зони були відомі ще з глибокої давнини. Так, наприклад, китайці звали їх "зубами дракона" та говорили, що такими ділянками володіють "глибинні демони". Древні слов'яни не починали будівництва, не порадившись із лозоходцем.

Проте, увагу науки такі зони привернули тільки в останні 70 років, коли німецькі лікарі виявили їх взаємозв'язок із онкозахворюваннями. Виявлено, що тривалий (більше 3-х годин на добу), багаторічний вплив геопатогенних зон на організм людини приводить до поступового зниження імунітету у 90% людей і сприяє виникненню необоротних патологічних процесів.

Науковцями визначено, що саме по собі геопатогенне випромінювання є силовим енергоінформаційним каркасом, свого роду "кістяком" планети. Без цього "кістяка" те, що ми вважаємо земною корою, було б рухомим та пересувалось по поверхні планети із швидкістю близькою до звукової. Нині вся поверхня земної кулі вкрита сітками електромагнітних ліній шириною біля 10-12 см. Ці сітки, накладаючись одна на іншу, створюють складну картину геофізичних аномалій на поверхні Землі, а в місцях їх перетину утворюються невеликі осередки діаметром 10-20см - геопатогенні плями, де інтенсивність випромінювання різко зростає.

Геопатогенні зони умовно діляться на "+"(позитивні) та "-"(негативні) в залежності від того входить чи виходить енергетичний потік. Вони чітко перпендикулярні поверхні Землі і пронизують її повністю, не змінюючи своєї напруженості. Проекції їх, так звані лінії Хартмана мають, частіше за все, сторони

2-2,5 метра, іноді більше (3-4м.), іноді менше (до 1м.). Вони йдуть в напрямку північ-південь, захід-схід, і, таким чином, утворюють прямокутну решітчасту сітку (сітка Хартмана, Рис.1).

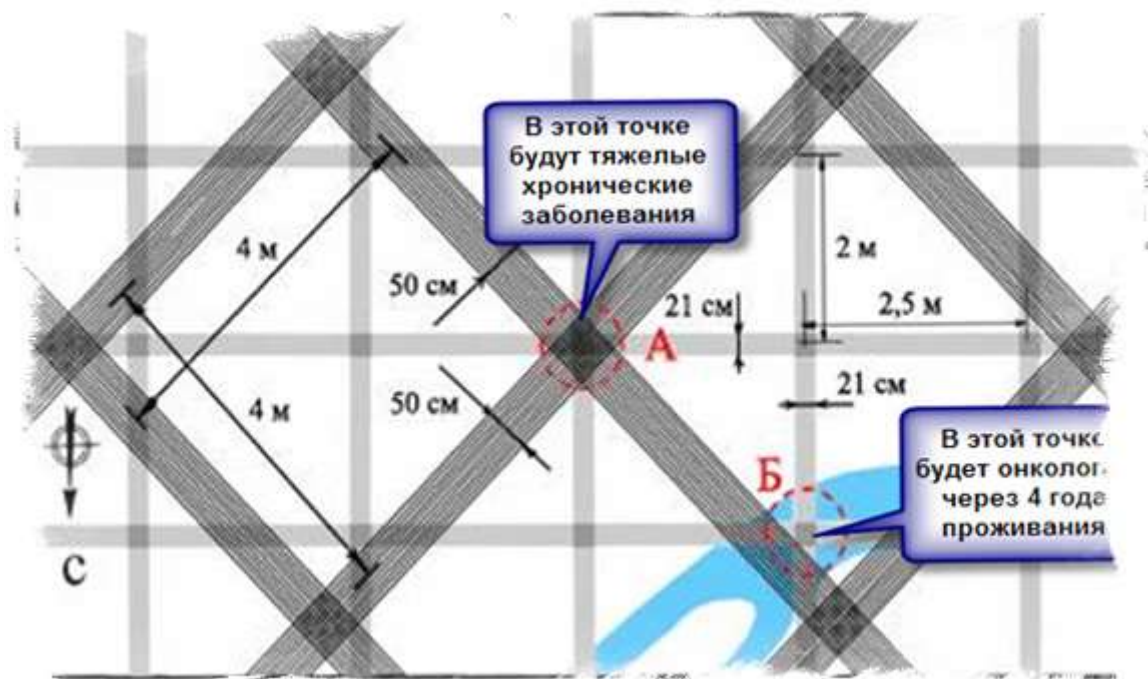

Рис. 1 Глобальна координатна прямокутна сітка Э.Хартмана і діагональна сітка М. Каррі.

Лінії Каррі (інша решітка) розташовуються в напрямку північний захід - південний схід, південний захід - північний схід та утворюють прямокутну діагональну сітку (сітка Каррі, Рис.1) . Відстані між лініями діагональних сіток складають в середньому 5-6 м (дивись рисунок). Поряд з прямокутними і діагональними сітками (комірковими матричними структурами тонкопольових випромінювань) в біосфері Землі розміщено багато плям (зон), які мають округлу форму певного розміру, що виявляють патогенний характер. Біологічна активність випромінювань цих зон викликає шкідливий вплив на живі істоти, а при довготривалому знаходженні в такій зоні, наприклад людини, вони викликають певні захворювання. В результаті проведених досліджень, академіком Європейської академії природничих наук В.А. Некрасовим по біомедичним критеріям ці зони були поділені на два типи (1-го і 2-го типів). При цьому зони обох типів можуть мати як лівосторонній, так і правосторонній напрям векторіальності тонкого поля, яке вони випромінюють (поглинають). В зонах 1-го

типу у людей виникає певний комплекс захворювань, основними з яких є пухлинні захворювання злоякісного типу.

В зонах 2-го типу виникає інший набір захворювань, основним з яких є хронічне запальне захворювання кишечника аутоімунної природи, яке має трансмуральний характер (стосується всіх шарів кишечника). Найбільш поширеними ускладненнями є незворотні зміни кишечника (стеноз кишечних сегментів, стриктури, свищі). Також для цього захворювання характерні численні позакишкові ураження.

Особливий вплив на Землю робить секторна структура міжпланетного магнітного поля, пов'язана з потоком заряджених часток, що йдуть від Сонця. Крім впливу космічних сил, можливо, що глобальна каркасна сітка і сітки меншого розміру утворюються за рахунок складної взаємодії факторів земного походження – телуричних токів, магнітогідродинамічних явищ, електричних процесів, геологічної тріщинуватості, розламів і т.д

Спроби представити Землю у вигляді кристалічного тіла робилися з незапам'ятних часів, причому давні цивілізації набагато краще володіли цією темою. За теорією трьох російських дослідників М.Ф.Гончарова, В.А.Макарова і В.С.Морозова ядро Землі являє собою зростаючий кристал заліза, який наводить у всіх оболонках планети симетрію двох правильних багатогранників – ікосаедра і додекаедра, а також ієрархію підсистем основного поділу, тому така система отримала назву ікосаедра-додекаедричної структури Землі (ІДСЗ) тобто фігури, що складаються з 12 правильних п'ятикутників і 20 трикутників (рис. 2), тобто ІДСЗ. Ця теорія відповідає на багато питань геофізики, показує закономірний характер розташування аномалій на Землі і несподівані взаємозв'язки багатьох процесів у природі, це все підтверджується новітніми експериментальними даними, космічними спостереженнями та історичними знахідками. Подібні закономірності виявлені не тільки на Землі, вони характерні і в глобальних масштабах всесвіту.

Якщо взяти всі місця геоаномальних зон, виявлених на землі, і нанести їх на карту, виявиться, що вони розташовані у вигляді правильного геометричного

візерунка. Якщо з'єднати ці місця одне з одним за допомогою ліній, вийде щось подібне до кристала, інтегрованого в кулясту форму землі, вершини якого виходять на поверхню.

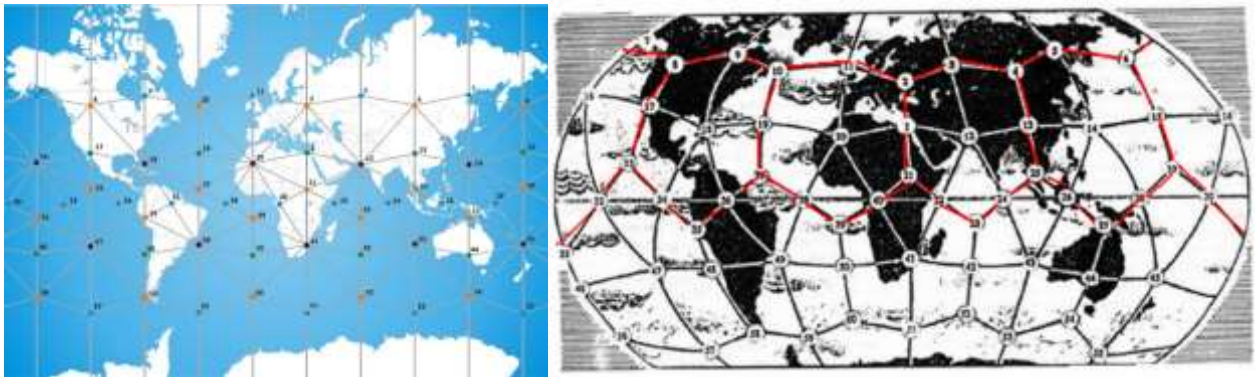

Рис. 2 Кристалічний силовий каркас Землі

Було виявлено, що центри всіх світових геомагнітних аномалій, мінімального та максимального атмосферного тиску приходяться на вершини багатогранників.

Рис.1.2 - Геоенергетичні вузли на геоінформативній структурі Землі

Вузли № 2; 3; 4; 5; 6; 7; 8; 9; 10; 11; 61

2. Україна (Київ); Г - Білорусь (Гомель)

3. Росія: Е - північного заходу Тобольська; Г - на захід від Тобольська

4. Е - монгольська межа південніше Іркутська; Г - північного заходу Іркутська (Верхній Булай)

5. Росія: Е - між Якутській і Магаданом біля берега Охотського моря; Г - трохи південніше

6. Е - Тихий океан, на північ від Гаваїв; Г - в центрі Берингової моря
7. Е - у берега Аляски ю.-в. Анкоріджа (США); Г - південніше в Тихий океан
8. Е - у оз. Кехо на північ від Летбріджі, Канада (біля кордону з Монтаной, США); Г - у оз. Біттерн ю.-в. Едмонта, Канада
9. - східний берег Гудзонової затоки (Канада)
- 10 Атлантика південніше Гренландії: Е - на широті Німеччини, Г - на широті Великобританії
- 11 Е - у півн. берега Шотландії; Г - Аллапул, оз. Брун (північного заходу Абердіна, Шотландія)

61. Північний географічний полюс

Виявилося також, що древні цивілізації зароджувалися в місцях, що є вузлами глобальної сітки – Мохенджо-Даро (12), Стародавній Єгипет (1), Трипільська культура під Києвом (2), Велика Обська культура (3), Північна Монголія - Південна Сибір (4), столиця інків у Перу, Рим, Афіни, острів Пасхи та інші. Лінії структурної сітки проходять не тільки по поверхні Землі, але вимагають тривимірних побудов. Тобто, ураховувати патогенність потрібно й у вертикальному векторі побудов. Це говорить про те, що аномальна зона може розташовуватися в якійсь частині хмарочоса, а проблеми водіїв автомобілів стосуються так само й льотчиків.

1.1. Техногенні зони

Потрібно відзначити, що в міських умовах можуть виникати геопатогенні зони штучного походження, обумовлені різними антропогенними чинниками - телефонними, електро-, телевізійними мережами, тепло- і водоканалізаційними комунікаціями, технічними спорудами різного роду.

Все це призводить до появи в містах великого числа енергетично напружених місць, наприклад блукаючих електричних токів, різних полів, що взаємодіють із природними елетромагнітними полями.

Тривале перебування людини в геопатогенній зоні сприяє захворюванням внутрішніх органів і порушенням функціонування різних систем організму.

Найчастіше відзначаються онкологічні, судинні, нервово-психічні захворювання і порушення опірно-рухового апарата, цироз печінки, часто виникає розсіяний склероз, не гояться трофічні виразки, порушується згортання крові, спостерігаються захворювання лейкозом, латеральним склерозом, порушується мозковий кровообіг, виявляються спастичні явища, мігрені і раптові підвищення температури.

Дослідники полів антропогенного походження, констатують небезпечність швидкої їзди на автомобілі. Через перетинання полів з рідинами організму в ньому виникають досить великі електричні потенціали, які можуть призвести до трагічних наслідків.

Необхідно виділити особливо небезпечні для здоров'я людей індуковані перетинання, що виникають при взаємодії полів центральних зон підземних водних потоків і геологічних розломів. Було відзначено, що місця ушкоджень на тілі хворих людей строго корелюють з вузьколокалізованим індукційованим джерелом випромінювання, яке знаходиться у точці перетинання.

Досліди показали, що в домашніх умовах такі квіти, як бегонія, азалія, кактуси добре почувають себе в безпечних місцях, аспарагус, герань - в геопатогенних зонах. Собаки коні, корови, свині уникають геопатогенних зон, в той час як кішка віддає їм перевагу. В природних умовах геопатогенні зони можна визначити за наявністю пухлин у дерев або місцезнаходженням мурашників, а також дерев, уражених блискавкою. Серед дерев - груша, яблуня, липа, бук і бузок звичайно добре ростуть поза геопатогенних зон, а слива, вишня, дуб, ясен, ялина, модрина, персик, омела навпаки - прагнуть до таких зон, оскільки там є підземні води.

Варто сказати про географічні і геоморфологічні ознаки геопатогенних територій. Наприклад, якщо на місцевості є якийсь значний природний вал, височина, то це вказує на те, що глибоко, на кристалічному фундаменті є розриви або зсуви.

Треба бути особливо обережним в закрутах рік (меандрах) -практично будь-яка ріка тяжіє до глибинних розломів. А тим часом Чорнобильська АЕС

розташована фактично на злитті п'ятьох рік - Дніпра, Тетерева, Вужа, Прип'яті, Десни. Найбільш показовою ознакою небезпечних місць є місцевий підйом або опускання ґрунту. Спостерігалось це і на АЕС. Ще за рік до аварії геодезисти виявили вертикальний зсув реперів четвертого блока. Вже на початку 90-х років по цих непрямих ознаках прийшли до висновку, що чорнобильській катастрофі сприяли і тектонічні явища.

Відомо, що в офісах, житлових приміщеннях (квартирах, котеджах) та на садово-дачних ділянках існують джерела змінного електромагнітного випромінювання, напруженість магнітної складової яких в декілька разів (навіть на порядок) перевищують умовну межу людської безпеки. Як правило, це джерела штучного походження. Експерти американської національної Ради з радіаційного захисту стверджують, що при довготривалому впливі магнітного поля на людину різко зростає ризик розвитку лейкемії у дітей, дорослих та підвищується ризик виникнення, крім лейкемії, раку головного мозку. Виникають зміни в репродуктивній та імунній системах. Оскільки випромінювання впливає на здоров'я людини, минаючи органи її відчуттів, а наслідки носять віддалений характер, то людина над цією проблемою, як правило, не замислюється.

Дослідження в області електромагнітного поля біологічних об'єктів, показали, організм людини, що складається з набору молекул і комплексу білків, у вигляді різноманітних органів, виділяє та сприймає електромагнітне випромінювання у широкому діапазоні частот.

Сильний вплив слабких електромагнітних випромінювань пояснюється їх резонансною взаємодією, яка здатна підсилювати чи послаблювати функціональність окремих органів. На думку дослідників найбільш небезпечними для організму людини є частоти до 1000Гц, так як вони співпадають з частотами його головних енергетичних центрів. Відомі частоти енергополів окремих органів, наприклад, для серця це 700-800Гц, а зі збільшенням при стенокардії до 1500Гц. Для нирок - 600 - 700Гц, зі збільшенням при запаленні до 900Гц. Для печінки -300-400 Гц, зі збільшенням при запаленні до 600Гц. Встановлено, що при онкологічних захворюваннях відбувається зміна цих частот у низьку сторону.

Небезпечними є частоти від 3 до 50 Гц, що співпадають із частотним ритмом головного мозку.

Встановлений зв'язок резонансної частоти із концентрацією іонів у клітині, що пояснює порушення обмінних процесів при впливі шкідливих випромінювань. Наслідком довготривалого впливу вказаних електромагнітних полів можуть бути віддалені патології функціонального розладу нервової системи, зміна гормонального статусу, і як результат - поява пухлинного процесу.

Результати досліджень впливів електромагнітного поля високовольтних ліній електропередач (ЛЕП), які проводилися в різних країнах, вражають. Багаторічні спостереження за сотнями тисяч людей, що проживають в зонах впливу електромагнітного випромінювання мереж промислової частоти, проведені в США, Швеції, Фінляндії, підтвердили побоювання медиків. Було статистично зафіксовано значне зростання числа пухлин мозку, раку молочної залози і лейкозу. Подібні дані зафіксовані навіть в 800-метрових коридорах вдовж трас ЛЕП 200кВ і 40кВ (Швеція). Все це стається при індукції магнітного поля вище вже за 0,1 мкТл. В Фінляндії аналогічні результати були отримані на відстані 500м від повітряних ЛЕП 110-400кВ. При цьому статистично значне збільшення показників було зафіксовано при магнітному полі з індукцією вище 0,2 мкТл.

В Україні в цілях захисту населення від впливу електромагнітного поля ЛЕП встановлені санітарно-захисні (охоронні) зони. В межах цих зон забороняється розміщувати житлові будинки, стоянки та зупинки всіх видів транспорту, облаштовувати місця відпочинку, спортивні та ігрові майданчики. Напруга ЛЕП, кВ - 20, 35, 110, 150-200, 330, 500, 750, 1150; Розмір зони по санітарним нормам, м - 20, 30, 40, 50;

Проте навіть у випадку дотримання нормативів, напруга електричного поля може бути вище гранично допустимих значень 0,5 кВм (всередині будинку) і 1кВм (в місцях можливого знаходження людей). Розроблені заходи захисту рекомендують як заземлення даху, так і встановлення захисних екранів. Але ці

рекомендації, щодо магнітної складової, не приносять користі, бо сьогодні ефективного захисту від низькочастотного магнітного поля практично не існує.

Особливе місце у нашому житті за останні десятиріччя зайняв персональний комп'ютер. Дослідним шляхом встановлено, що під впливом випромінювання комп'ютера у користувачів різко змінювався склад сечі. Було встановлено залежність цього від типу комп'ютера та його захисного фільтра.

По узагальнених даних, у тих, хто працює за комп'ютером від 2 до 6 годин в добу функціональні порушення центральної нервової системи відбуваються в 4,6 разів частіше, ніж в контрольних групах, захворювання серцево-судинної системи - в 2 рази частіше, захворювання верхніх дихальних шляхів - в 1,9 разів частіше, захворювання опорно-рухового апарату - в 3,1 рази частіше. Зі збільшенням тривалості роботи на комп'ютері співвідношення здорових та хворих серед користувачів різко міняється. За даними Бюро трудової статистики США з 1992 по 1990 роки спостерігалось збільшення випадків розладу здоров'я користувачів ПК у 8 разів. Також зафіксовані аномальні проходження вагітності у жінок.

Слід знати, що електромагнітне випромінювання розповсюджується по всіх напрямках та негативно впливає на людей, які знаходяться у межах до 5 метрів від монітора (з променевою трубкою). На думку фахівців ЦЕМБ головну небезпеку для користувачів комп'ютерами є електромагнітні випромінювання монітора в діапазонах частот 20-300Мгц та статичний заряд на екрані. Рівні рентгенівського, ультрафіолетового та інфрачервоного випромінювання, як правило, не перевищують біологічно небезпечного рівня.

Рекомендації по забезпеченню безпеки користування як електроприладами так і комп'ютерами містять наступні пункти:

- а) здійснення контролю за відповідністю стандартів (переважно шведських) та заземлення комп'ютера, його та захисного фільтра, і обмеження часу безперервної і сумарної роботи за комп'ютером;
- б) визнання того, що джерелами небезпечних магнітних полів в житлових приміщеннях є всі прилади, які використовують електроенергію та пов'язані із підігрівом, у тому числі грилі, праски, витяжки, холодильники,

телевізори, кабельні лінії, розподільні щити електроживлення та ін.;
в) необхідність орієнтуватися на використання приладів меншої потужності, їх розміщення на відстані не менш 1,5м від місць тривалого перебування або нічного відпочинку і на переважне використання приладів з автоматичним керуванням;
г) визнання негативного впливу на здоров'я людини стільникового та супутникового зв'язку.

Слід констатувати, що враховуючи наш життєвий рівень, наведені вище рекомендації по захисту від негативних впливів електромагнітних полів не завжди можуть бути реалізовані. Тому необхідні додаткові нетрадиційні підходи і методи, котрі доповнюють вказані рекомендації, і які будуть сприяти захисту людини шляхом нейтралізації шкідливих впливів.

Під нетрадиційними методами розуміються методи енергоінформаційного впливу, які дозволяють нейтралізувати (послабити) торсіонну компоненту електромагнітного випромінювання.

Торсіонні поля почали вивчатися досить недавно (наприкінці 80-х років ХХ ст.). Було виявлено, що торсіонні поля не переносять енергію, і є переважно носіями інформації. Проте саме, торсіонне випромінювання через здатність миттєвого розповсюдження, не послаблюється матерією. Торсіонне випромінювання при цьому активно впливає на енергію, і відповідно на матерію (людину). Саме це випромінювання є головним чинником геопатогенних випромінювань.

фортеці Франгокастелло. Явище спостерігається рано вранці при спокійному морі та високій атмосферній вологості. Триває воно зазвичай близько 10 хвилин. Німецькі солдати, які під час війни окупували тутешні території, мало не втратили розум від страху і відкрили вогонь по міражу.

Чеські катакомби, Чехія. У 1996 році вчені зафіксували звуки органу, про які йдеться в легендах. Підземний хід перебуває на глибині в 10 метрів, біля нього немає жодного приміщення, в якому міг би розміститися цей музичний інструмент, також очевидців обстежили психологи на ознаки масових галюцинацій. Але головною сенсацією стало існування «сходів, що світяться». Проби матеріалу показали, що фосфору в ньому немає. Сходи на перший погляд нічим не виділяється, але з часом вони починають випромінювати містичне червонувато-помаранчеве світло.

Кам'яний ліс, Китай. Перше чудо Піднебесної. Кам'яний ліс утворився більш ніж 200 млн років тому. Раніше на цьому місці розташовувалося море, в якому осідали товсті шари вапняку. Але в результаті тектонічних рухів камені вийшли на поверхню. У підземній частині кам'яного лісу розташована печера Квіфенг, в якій – з серпня по листопад підземна річка кожні 30 хвилин утворює вихор, який триває всього кілька хвилин і потім швидко зникає.

Річка п'яти кольорів, Колумбія. Більшу частину року річка виглядає точно так само, як і будь-яка інша, але влітку вона перетворюється на різнобарвний килим. Червоні, рожеві, сині, зелені та жовті кольори, які прикрашають річку, утворюються унікальними видами водоростей.

Кривавий водоспад, Антарктида. Криваво-червоний водоспад, який не замерзає навіть при -10°C . Льодовик вважається найхолоднішим з тих, в яких тече рідка вода. Група вчених з Гарвардського університету змогла довести, що це озеро заселене мікроорганізмами, які є причиною виникнення такого неймовірного явища природи.

1.5. Геоаномальні зони України.

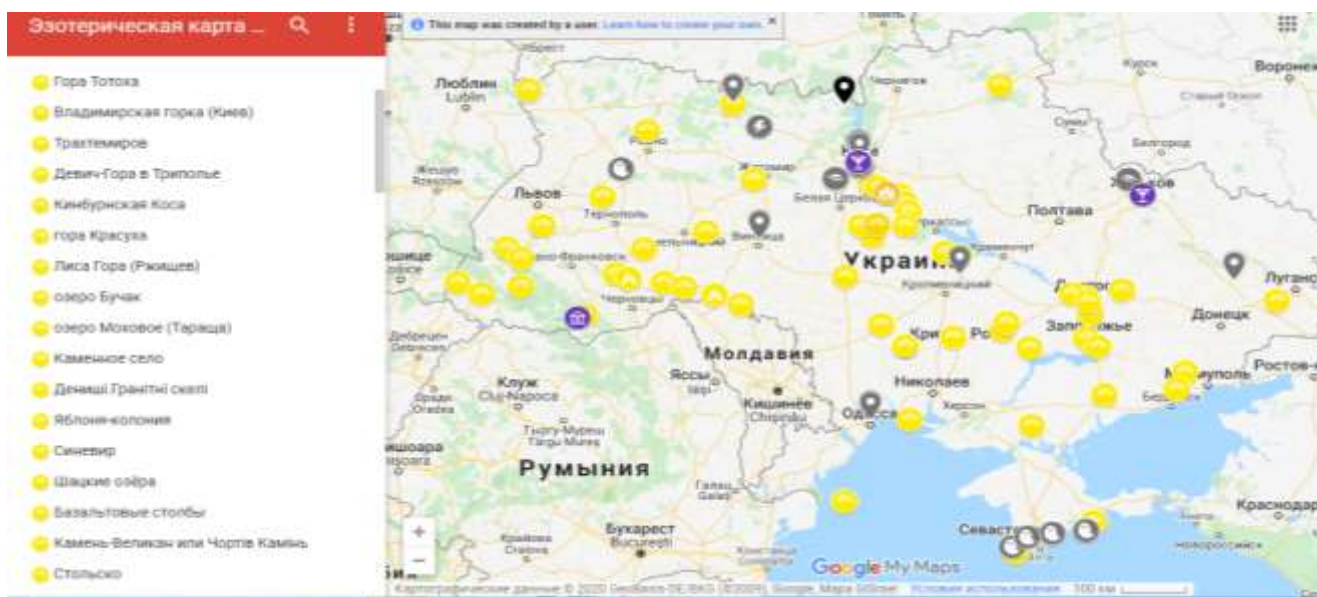

Рис. – 1.2 Карта геоаномальних зон України [64]

Геопатогенні зони або місця сили України – це місцини з сильною енергетикою, що впливають на людину і її внутрішній світ. Про те, чи бувають місця сили позитивні та негативні і досі точаться дискусії. Щоб розділити їх між собою у даному розділі визначимо як позитивні місця сили, так і згубні чи погані місця. Енергетично сприятливих потужних місць сили, віднесені до першого, вищого, рівня в Україні визначено п'ять (Рис. – 1.2).

1. Кам'яна могила в районі міста Мелітополь Запорізької області.
2. Острів Хортиця у Запоріжжі.
3. Коло Святовита у Шевченківському гаю у Львові.
4. Голосіївський ліс і Лиса гора у Києві
5. Мегалітичні камені і стародавній скельний храм в селищі Буша Ямпільського району Вінницької області. Ці місця сприятливі для людей.

Місця сили Північної України

У давнину міста будували в таких місцях, де для більшості людей вони резонують на позитивний результат. Там, де більшість людей почуваються добре, можуть жити, розвиватися і реалізовувати себе.

Звісно, в кожному місті, що проіснувало багато століть, обов'язково є енергетично змінені місця, які, зокрема, підтримують існування цього міста.

Енергетично зцілюючі зони, для прикладу на карті Києва відповідають таким сучасним масивам, як **Оболонська набережна**, особливо біля озера Вербне, **Венеціанський і Долобецький острови і Труханів острів**, берег Дніпра в районі сучасного масиву **Корчувате**, а також район **затоки річки Десенки**.

А також **озеро неподалік від масиву “Райдужний”**. Воно досі живиться від таких чистих джерел, що вода в ньому завжди чиста.

І зараз прийнято гуляти по цих місцях, щоб відновити здоров'я, силу і зняти стрес.

Смородинський узвіз. З сивої давнини там протікає річка Смородина. Слов'янські легенди оповідають про те, що над річкою Смородиною був прокладений Калинів міст. На цьому мосту герой, представник народу, боровся зі Змієм-Гориничем чи з іншим багатоголовим драконом, і перемагав його.

Тобто це місце, де світ гармонії і світ хаосу з'єднуються, де між ними може бути протиборство. І дійсно, деякі ділянки там дуже сприятливі. Там хочеться ходити і ходити, стояти і стояти, насолоджуючись природою, а з певних місць хочеться відразу піти. Уздовж Смородинського узвозу “квадратики” сил хаосу і гармонії чергуються.

Потужним сприятливим місцем сили вважається місце, на якому побудована **Софія Київська**, а також місце, де розташована **Десятинна церква** та Історичний музей.

Потужну енергетику мають місця **під Лаврою**, а також **джерела Антонія і Феодосія Печерських**. Ці джерела були відомі задовго до того, як Русь прийняла християнство. Вони завжди вважалися цілющими.

Місцем сили, звідки можна було отримати силу небесного вогню, вважалася гора, яка нині називається **Звіринцецькою**, в районі якої розташований ботанічний сад. І звісно ж **Голосіївський ліс**.

Якщо говорити про Голосіївську аномальну зону, то люди, які гуляють цим лісом, часто зустрічаються з якимись феноменами. Бувають провали в часі, коли вони бачать якісь стародавні монастирі, стародавні замки. Дехто зустрічає по дорозі незрозумілих людей, деякі бачать Серафима Саровського, який жив у тих

місцях, чи зустрічаються з надприродними істотами. Бачать галявини, що світяться, спостерігають зміну кольору неба, зміну часу на годинниках чи зникнення мобільного зв'язку. Втрачають орієнтацію в просторі.

Вважається, що на місці, де сьогодні розташований Київ, в давнину було інше місто – Сур'я-Град (слово “сур'я” в перекладі з санскриту означає “сонце”. – Ред.), слов'янський духовний центр. Він існував 4-5 тисяч років тому. Власне, він розташований на місці, де зараз розташований Голосіївський ліс.

Але після зустрічі з цими аномальними явищами завжди йде позитивний ефект.

Рис.15 Дослідники енергетично змінених місць з різних країн світу неодноразово писали, що голосіївська аномальна зона максимально сприятлива до людей.

Якщо всі незвичайні явища, які відбулися в Голосіївському лісі, нанести на карту і з'єднати їх лініями, то лінії перетнуться над озером **Дідорівка**, яке є центром аномальної зони.

Якщо ми подивимося етимологію слова “Дідорівка”, то побачимо дуже цікаву річ: воно утворено від слів “дід” і “ор”. “Дід” – це дід, предок, а Ор – одне з імен стародавнього вождя слов'янських племен, який в деяких традиціях вважається батьком-першопредком.

Таким чином, слова “Дідорівка”, означає “місце першопредка” багатьох слов'янських племен. Не виключено, що саме тому ця зона надзвичайно сприятлива.

Дівич-Гора (с. Трипілля, Київська область) - серед київських езотериків вважається дуже сильним. Одні кажуть, що тут відьми влаштовували шабаші, інші, що тут було капище стародавнього жіночого божества. Гарне місце для жіночих обрядів.

Лиса гора (Ржищів, село Гусенці, Київська область) являє собою піщаний пагорб майже без рослинності і вважається одним з найсильніших енергетичних місць і перебуває на одному меридіані з єгипетськими пірамідами. Позитивна і негативна енергетики тут під великим питанням, оскільки в стародавні часи тут було язичницьке капище, але з іншого боку за часів татаро-монгольської навали в тутешніх печерах замурували людей, пізніше там

знаходилася фортеця, де легко і просто вішали людей. Це місце насичене недоброю енергетикою. Невипадково на Лисій горі намагаються покінчити життя самогубством. За повір'ям – це місце шабашів. Дуже часто тут бувають паранормальні ефекти.

Лиса Гора розділяється на три частини:

1. Мертвецький гай (ліс) - ліс, де скидали трупи страчених злочинців. Тут же знаходиться багатовікової дуб Тотлебена (архітектор форту) і спалені дуби, куди скидають негативну енергію.
2. Відьмацький Яр - являє собою вузьку стежку серед створених руками людини укріплень.
3. Русалчине озеро (фактично озера там уже давно немає, не залишилося навіть болота, зате є самотній ідол)

Кажуть, що Лиса Гора, відкриває приховане в кожній людині. Одні бачать страшне, а інші - з'єднуються з земними і небесними енергетичними потоками.

Півострів **Трахтемирів** (с. Великий Букрин, Київська область, але сам Трахтемирів фактично в Черкаській області). Це сакральне серце України, так ще називають Трахтемирів .

Озеро **Бучак** (с. Бучак, Канівський р-н, Черкаська область) має сильну енергетику. Не останню роль в цьому відіграють холодні підземні джерела, які живлять озеро. Бабина гора неподалік, яку археолог Борис Рибakov називає "провідним святилищем ранньослов'янського періоду".

Озеро **Мохове** (с. Тараща, Київська область) - на сьогодні пересохло, але іноді воно піднімається на поверхню. Місцевість, де імовірно знаходиться озеро - в лісі і вважається потужним джерелом сили. Старовіри розповідають про піраміду, що посиляє потужні енергетичні хвилі в космос і називають цей тетраedr «пупом Гайи», тобто «Пуп Землі».

Гора Тотоха (с. Медвин, Київська область) Тотоха - енергетичний центр України. Також за силою Тотоху порівнюють з Алтаєм, Тибетом, Байкалом або Холодним Яром. На вершині гори тріпається вітром прапор - знак триєдності. Втім, символіка різних вірувань не зменшує силу місця. У людей, що побували на

Тотоха опівночі відкривається дар передбачень, а також можна наповнитися неймовірною силою.

Місця сили Західної України

Озеро **Синевир** (м. Міжгір'я, Карпати) - Озеро Синевир справедливо вважається найкоштовнішим природним скарбом однойменного Національного природного парку та однією з візитних карток Українських Карпат. Розташоване воно на висоті 989 м над рівнем моря.

Шацькі озера (с. Світязь, Волинська обл.) - Шацькі озера відносяться до числа найбільших груп озер Європи. Всього озер - 24. Одне з озер, що входять до складу Шацьких (Світязь) - найбільше в Україні щоб поповнити запас життєвих сил.

У Шацьких озер є і ще імена - "Голубі озера" або "Блакитні очі Волині". Такі поетичні прізвиська озера заслужили за свою незвичайну чистоту - воду з них можна спокійно пити, попередньо не очищаючи.

Вода в Шацьких озерах трохи мінералізована. Корисна вода деяких Шацьких озер діє як загоюючий засіб, адже до її складу входить гліцерин і срібло.

Буша (с. Буша, Вінницька область) - **стародавня Антаварія, місто кам'яних легенд, (назва якого походить від від «анти — праслов'яни»).** місцевість де зливаються річки Бушанка і Мурафа, недалеко від кордону з Молдовою. Кажуть, що поселення, яке розташоване в долині трьох річок, стоїть на місці сили. Основні визначні пам'ятки: музей Трипільської культури, Давньослов'янський храм, цілющі джерела, Гайдамацький яр, Древнє козацьке кладовище.

Подільські Товтри (м. Кам'янець-Подільськ, Хмельницька область). Товтри – це залишки узбережних рифів, витягнених паралельно давній береговій лінії. Аналогів у світі немає, але подібні за геологічними структурами скелясті гряди є у Великобританії та США...

Товтри – це місцева назва скелястої дугоподібної гряди, висота якої у межах Національного природного парку сягає в середньому 400 метрів над рівнем моря. Над оточуючою рівниною ця гряда піднімається на 60-65 м.

Подільські Товтри відзначаються своєю геологічною будовою, рідкісною та невластивою для рівнинно-платформених областей. У цьому сенсі вони являють собою сукупність викопних рифових споруд узбережжя бар'єрного характеру, що утворилися у мілководних морях.

У них, є одна з найвідоміших українських печер - Атлантида - улюблене місце спеліологов-любителів. Тут же знаходиться гора Бохит або Богит, а також знаменита Бакота є частиною Подільських Товтр. Одним із сакральних місць також вважається "гора Відлюдника".

Гора Богит (с. Городниця, Тернопільська область) в заповіднику Медобори. До створення слов'янського святилища (всього якихось 150 років тому) тут стояв ідол Святовита віком понад тисячу років. У 1948 році ідол Святовита (Світовид) переданий в історичний музей Кракова. До речі, на підході є цікавий камінь-долма. Наші предки вірили, що під ним душі померлих переходили в інші світи.

Печерний монастир в селі **Монастирок** (Бережанській-н, Тернопільська область) - печерний монастир, про який розповідають різні чудеса. Дівчата, які хочуть вийти заміж несуть квіти до Поклонский хреста біля входу в монастир. Також тут проводять вчитку. Так що можна сказати, що це місце універсальне - під багато потреб - і диво побачити і заміж вийти і від внутрішніх демонів позбудеться.

Писаний камінь (с. Буковець, Івано-Франківська область) - місце язичницького культу в горах. До речі, в районі Косова знімали китайський фільм "Будинок літаючих кинжалів".

Скелі Довбуша (с. Бубніце, Івано-Франківська область) - відоме місце сили в Україні. Тут розташовувалося спочатку язичницьке капище, потім монастир, а потім і фортеця.

Долина Каменів (с. Брестів, недалеко від Мукачеве, закарпатська область) - кажуть, що найбільший камінь має лікувальні властивості. До речі - він завжди теплий.

Меджибіж (м. Меджибіж, Хмельницька область) - Назва походить від того,

що поселення розташоване “*межи Бугами*”: тут **Південний Буг** з'єднується з своєю лівою затокою **Бужком**. Це місце вважають місцем сили, оскільки тут в давнину було капище. Також сюди їздять в Паломництво хасиди, оскільки якщо в Умані цадик Раббі Нахман упокоївся, то народився він саме в Меджибожі.

Місця сили Центральної України

Холодний Яр (с. Мельники, Черкаська область) - величезна система ярів протяжністю 250 км. Деякі рослини родом ще з дольодовикового періоду. У Холодному Яру безліч річок і озер з дуже чистою водою. Головні "пам'ятки" місцевості, Мотронинський монастир і Дуб Максима Залізняка, цілющі джерела "Дзюркало" і Св. Онуфрія. В Холодному Яру не працює техніка і можна запросто втратити орієнтацію.

Чернеча гора (або Тарасова) парк в Каневі, де знаходиться могила українського поета і художника Тараса Григоровича Шевченка. Художники і місцеві активісти називають її місцем сили. З власного досвіду можу сказати, що територія по іншу сторону Дніпра, яку називають «Тарасові обрії» не менш цікава. Особливо прекрасна на світанку.

Урочище Монастирище (село Інгульське, Кіровоградська область) - ще називають "Український Стоунхендж". Урочище «Монастирище» розташоване на місці, де річка Інгул прорізає гранітний щит і утворює крутий каньйон, посеред якого знаходиться велика скеля. Вона розділяє русло річки на дві частини – утворюючи гранітний острів. У цьому місці набирались сили козаки-характерники.

Дендропарк **Софіївка** (Умань) також вважається місцем сили. Хоча там настільки красиво, що просто заради парку стоїть сюди приїхати. Особливо навесні, під час цвітіння. До речі, якщо ви пройдете по проході під великим водоспадом і залишитеся сухими - загадане бажання збудеться. В Умані похований Цадик Нахман, могилу якого повинен в житті відвідати кожен хасид.

Монастирський острів у Дніпропетровську (м. Дніпропетровськ) – енергетичне місце посеред великого міста і великої річки. Назву отримав від існуючого колись тут візантійського храму. Дослідник паранормальних явищ Віктор Воробйов говорив, що тут є дивні зони, підземні об'єкти.

Острів **Кодачек** (або Порохової - трохи південніше Дніпропетровська) пов'язують з козаком-характерником Іваном Сірком і давньоруським князем Святославом Ігоровичем. Старожили кажуть, що острів шанували як представництво бога сонця на землі. На острові кілька сакральних місць:

скеля Сірко (на сході),

найвища точка - місце скіфських царів (куди вони приїжджали, щоб зачати дітей), і поля батька ора, де вперше поселяли пшеницю.

Тут раніше було капище. А ще кажуть, що острів входить в систему святилищ бога Ра. Вважається, що саме тут починалося посвячення в запорожці. "Порохової" острів стали називати через військових складів на ньому. До 90-х років острів був закритий для відвідування.

Древній Кромлех (с. Микільське-на-Дніпрі, Дніпропетровська область). Саме поняття "кромлех" означає камені, викладені у формі вісімки або кола. Нікольський кромлех ще називають "Храм семи врат". Час "створення" називають різний - від X-XII тис. До н.е. до бронзової епохи, що означає 2 тис. років до нашої ери. Давно, якщо коротко :). Діаметр - 9 метрів. У центрі - камінь-слідовик.

Острів Хортиця (м. Запоріжжя) знаходиться прямо в місті, хоча це фактично найбільший острів на Дніпрі. Тут є не тільки Запорізька Січ з її знаменитим Чорним Каменем, а й Кромлехи епохи енеоліту. Тут є Зміїна печера, яку видно тільки з води. Сьогодні відновлені деякі язичницькі храми, особливо популярний той, що на висоті Брагарня. У південній частині є скіфські кургани і кілька кам'яних "баб".

Село на самому в'їзді в Прилуки, пов'язують з так званими геопатогенними зонами. Тут часто ламаються автомобілі. Годинники перестають показувати правильний час. Дивні речі кояться і з людьми: вони відчують слабкість і запаморочення. Є кілька версій, що ж відбувається в селищі. Одна з них прозаїчна: тут накладаються різні за силою магнітні поля. За іншою версією, такий вплив на людей мають якісь таємні випробування на військових об'єктах.

Сланцеві скелі (м. Кривий Ріг, Дніпропетровська область) знаходяться прямо в місті на березі річки Саксагань. Статус геологічної пам'ятки природи

цього феноменального природного явища присвоєно 22 червня 1972 року. Сланцеві скелі складаються з шарів декількох різновидів сланців і амфіболітів, розбитих тріщинами. Колір їх залежить від ступеня впливу на вихід породи атмосферних явищ: червоний, зелений, жовтий, бурий, синьо-чорний. Кажуть, що прогулянка тут гарно впливає на здоров'я, забирає біль, покращує загальне самопочуття.

Гранітно-степове Побужжя (с. Мигія або Мигія, Миколаївська область, недалеко від Первомайська) – це **регіональний ландшафтний парк**, який бере свій початок з околиць села Мигія. Історичні джерела та сучасні дослідження з археології, етнографії, топоніміки свідчать про те, що каньйон Південного Бугу з його стародавніми урочищами, скелями, могилами, порогами слід вважати національними святинами. Гранітно-степове Побужжя надзвичайно багате на археологічні пласти: палеоліт, мезоліт, неоліт, мідний і залізний віки, епоха бронзи, черняхівська та трипільська культури, свідoctва поселень кімерійців, савроматів, скіфів, ольвіополітів, давніх слов'ян, римлян. Історик А. Скальковский довів, що саме Мигія є **батьківщиною легендарного козака Мамая**, який наводив жах на ворогів Побужжя, Поділля і на Київщині. Саме на цих землях зароджувався гайдамацький рух. Саме з цими місцями пов'язані імена запорізьких козаків Якова Соломи, Герасима Коваля, Федора Швидкого, Семена Млявого. А у навколишніх байраках ховався ватажок гайдамаків Максим Залізняк.

Трикратський ліс (с. Трикрати, Миколаївська область) - **Диво серед степу**, знаходиться поруч з Арбузинським і Актовським каньйонами. Створений був на рівнині з нічого, подібно парку Софіївка в Умані. Переоцінити звершення Віктора Скаржинського дуже складно: військовий за професією та садівник в душі зробив неможливе: серед посушливого степу він виростив неповторний ліс.

Мавринський майдан (с. Межиріччя, біля Павлограда, Дніпропетровська область). За однією з версій - це сакральне культове місце древніх. Для довідки, з санскриту слово "майдан" перекладається як місце, де збираються люди для

отримання сили. Скручене оливкове дерево біля Мавринський майдану - явний показник на місце сили.

Місця сили Південної України

Асканія-Нова (Херсонська область) – Унікальний заповідник незайманого степу. Біосферний заповідник «Асканія-Нова» імені Фрідріха Едуардовича Фальц-Фейна — найстаріший степовий резерват світу, одне з 7 природних чудес України, що входить в сотню найвідоміших заповідних територій планети. Він по праву є старим степовим Біосферним заповідником планети і найкрупнішим серед європейських степових заповідних територій. Біологічна різноманітність степових екосистем налічує більше 500 видів вищих рослин і більше 3000 видів тварин.

Кам'яна могила (с. Мирне, Запорізька область в 16 км від Мелітополя). Кам'яну могилу символічно називаються бібліотекою прадавніх людей, адже перші написи були зроблені ще в 22-му тисячолітті до н.е.

Крім унікальності історичних пам'яток, «Кам'яна могила» бентежить відвідувачів особливою енергетикою - це одне з найпотужніших енергетичних вузлів Землі, подібні місця є тільки в Непалі, Тибеті і Єгипті. Унікальна Кам'яна Могила тим, що вона старіша єгипетських пірамід і Стоунхенджа. Сюди колись приїжджав Далай Лама, а також фахівці з нацистського інституту «Аненербе» («Спадщина предків»), які вважали Кам'яну Могилу сакральним місцем для аріїв.

Терпіннівські джерела (с. Терпіння, Запорізька область) - природні цілющі джерела. Місце вважається святим. У зв'язку з вмістом іонів срібла, вода в джерелах не псується і довго зберігає свої цілющі властивості.

- Одне з них назване на честь Миколи Чудотворця. Його воду називають мертвою, оскільки він, як стверджують місцеві жителі, «убиває» всі хвороби.
- Друге джерело Богородиці, вважається живим, оскільки він «оживляє» здоров'я.
- Третє джерело, святого Пантелеймона, здатний лікувати захворювання органів травлення, нирок, печінки.

Кінбурнська коса (с. Покровське, Миколаївська область) - Регіональний ландшафтний парк. Включає в себе унікальні природні місцини Кінбурнської коси, серед яких - «Орхідне поле», «Покровська коса», «Ковалівська сага», а також мільйонів особин понад 5 тисяч видів тварин, рослин, грибів та лишайників. Серед яких понад 200 видів занесено до Червоної книги України та Міжнародних Червоних списків. Дике місце, де в траві бігають фазани, а в морі плавають дельфіни. Розповідають, що тут бачили русалок, шабаші відьом, НЛО.

Олешківська пустеля (с. Раденськ, с. Козацьке, з Нова Маячка в Херсонській області) - найбільша пустеля в Європі. Її появі супроводжувало не що інше, як випас овець, а далі жаркий клімат дозволив пустки самовільно поширяться. Щоб зупинити збільшення пустелі, були висаджені десятки гектарів штучного лісу. Тутешні мешканці розповідають про **містичність** місцевості Олешківських пісків. Це легенді про загадковий цвинтар, обряд ініціації та чарівну квітку Івана Сірка.

Термальне підземне джерело (Арабатська Стрілка - вул. Набережна, с. Щасливцеве в Херсонській області). Це термальне джерело - величезне підземне лікувальне мінеральне озеро, що залягає під всією Арабатською стрілкою.

Миколаївський Лабіринт (с. Миколаївка, Бердянськ). Тут не росте нічого, крім трави і тане сніг. Вважають, що це джерело земних сил. Знаходиться неподалік від сіл Новосолдатське і Миколаївка (Бердянський район), в Запорізькій області, на стрімкому скелястому березі річки Берда.

Курган Солоха або **Могила-Знаменська** (Миколаївська область) - являє собою скіфський некрополь і зарахований до українських місць сили.

Місця сили Східної України

Руїни ставки Гітлера під Вінницею, під час будівництва якої від голоду і холоду загинули 2000 чоловік, а ще 4000 "непотрібних" людей, зайнятих в будівництві були розстріляні. Місцеві жителі стверджують, що бачать їх примари.

Гроновище біля Коростеня. У селі Купище є невелика галявина, яка "притягує" до себе блискавки. Місцеві всіляко оминають її в непогоду, щоб не поповнити ряди загиблих від удару небесним струмом. За словами очевидців вночі на галявині виникає дивне світіння. Цікаво, що в більшості в цьому місці

погіршується фізичне самопочуття – тиск, болі і навіть настрої. Місцеві жителі стверджують, що іноді вночі з галявини в небо світить промінь, а археологи розкопали руїни стародавнього поховання. В народі це місце звуть «гніздо блискавок». А вчені пояснюють аномалію заниженим електричним опором певних ділянок земної кулі. Це так звані «місця сили», на яких раніше будували капища, поклонялись богам, приносили жертви та бачили чудеса.

У Кіровоградській області в Чорному Лісі, є озеро **Берестуватое**. Чорне озеро трохи прогрівається на глибину до метра. Навіть у сильні морози воно не замерзає. Деякі науковці впевнені, що озеро є порталом. Про Чорне озеро цікаві 2 речі:

1. по-перше, вченим так і не вдалося виміряти його глибину. Нібито трос з гирею для виміру опустився на 530 метрів, дна не дістав.
2. по-друге, особливість Чорного озера – плаваючі острови, так звані сплавини. Сплавина утворюються шляхом заростання поверхні води сфагнумом, очеретом, папороттю та деревами. У деяких місцях відстань між сплавинами та берегом озера сягає 10-15 метрів. Сплавини постійно «мігрують» поверхнею. Тож стоячи, здавалося б, на березі, можна несподівано опинитись посередині озера.

Брама в інший світ в Макарівському районі має два аспекти: недалеко від сіл Черногогородка і Яблунівка є місце, де постійно бачать НЛО, а також тут є ліс, де дуже легко заблукати. Тут бачать тварин або дерева, яких раніше тут не було, а коли залишають аномальну зону, виявляються за багато кілометрів від місця, де за їхніми розрахунками повинні були опинитися.

Містика Тараканівського форту. (або Дубенський) форт важко назвати фортецею чи замком, він просто не схожий на них. Це величезна оборонна споруда, унікальна в Україні. Принаймні ми не зустрічали подібних об'єктів такого масштабу та збереженості. У 19 столітті його побудував царський уряд для захисту залізничної гілки Київ - Львів. У народі Тараканівський форт називають не інакше, як "Місто Привидів". Туристи, шукачі і місцеві жителі постійно бачать тут привидів. Кажуть, що вони з'являються після семи годин вечора (19:00).

Також вважається, що тут була таємна лабораторія фашистської організації Аненербе, яка займалася вивченням окультизму і звірячими дослідженнями над людьми.

Енергетичні потоки, які випромінюють геопатогенні зони, не відчутні, тому важко сказати, чи є гора, озеро або камінь "місцем сили". Тому, ставлення до таких місць може бути різне - скептичне або навпаки натхненне, але сказати чи дійсно все так, можливе тільки на власному досвіді. А так як, ця ніша знань ще не вивчена, і деякі речі не піддаються емпіричному розумінню, відповідно будь яку геопатогенну зону або планетарне випромінювання можна вважати сакральною зоною і навпаки.

РОЗДІЛ 3

Визначення геоаномальних зон міста Миколаїв

3.1. Основні енергетичні місця сили Миколаєва.

Географічно Миколаїв виник на півострові – між двома річками Південний буг та Інгул (Рис. - 3.1).

Рис. - 3.1 Миколаїв

Сакральність закладена в назві Миколаєва і навколишніх населених пунктах: Богоявленськ, Богополь, Воскресенськ, Троїцьке, Покровка, Вознесенськ. Також сакральність проявляється в назвах вулиць міста Миколаєва. Місто Миколаїв законодавчо затвердив князь Г.Потьомкін ордером від 27 серпня 1789 р.: «Фаберову дачу іменувати Спаське, а Вітовку - Богоявленське, нововозводімую верф на Інгулі - місто Миколаїв».

У 1788 р і була закладена нова верф, яка називалася по-різному: Інгульська верф, нова верф, верф на Інгулі, Усть-Інгул, Усть-Інгульська. Зустрічалося також назва Ніколаєвград. Ім'я поселенню - Миколаїв - було дано Г.Потьомкіним в пам'ять про взяття турецької фортеці Очаків. Сакральна тематика збереглася також в назвах ряду вулиць. Ця інформація відома з досліджень миколаївського краєзнавця Ю.Крючкова.

Нікольська вулиця (відома з 1835р) - назва дана по імені Грецької церкви Святителя Миколая, розташованої на розі цієї вулиці і Фалєєвська.

Різдвяна вулиця (з 1835 р) - названа по імені розташованої на ній Різдвяно-Богородичної церкви. Після Великої Вітчизняної війни отримала ім'я Лягіна.

Соборна площа (з 1869 р) і Соборна вулиця (з 1835 р) - назви, пов'язані з головною церквою Чорноморського флоту - собором Святого Григорія Великої Вірменії.

Спаська вулиця - назва відома з 1822 року - виводила до Спаського пагорба.

Історія Миколаєва завжди була багатшаровою і суперечливою. У місцях страт, лікарень, вибухів тепер тягнуться численні квартали житлових будинків, доріг, розважальних закладів.

На основі аналізу поняття геоаномальних зон, їх характеристик та класифікації, дослідження впливу на навколишнє середовище, нами була проведена робота по визначенню основних сакральних місць геопатогенної енергетики міста Миколаєва. Для цього були використані історичні ресурси бібліотечного книжкового фонду, статистика нещасних випадків у місті, історичні факти очевидців, а також карта тектонічного руху України. Деякі визначені місця сили були відвідані особисто.

На території Миколаєва визначено три великі сакральні енергетичні центри сили, в яких відбулися знакові історичні події, які несуть як позитивний так і негативний характер. На цих територіях також були побудовані культові споруди.

Перше місце сили носить назву «Спаськ». Це ділянка землі на заході Миколаївського півострова, що прилягає до Бузького лиману. Назва була дана за Спасо-Миколаївським чоловічим монастирем для відставних офіцерів армії і флоту, який Г. Потьомкін збирався заснувати на цих землях [9]. На планах, картах та інших офіційних документах місцевість називалась Спаське Урочище, або - Спаськ. Тут знаходились декілька природних джерел (Спаські джерела) які довгий час забезпечували навколишній район питною водою. Зараз Спаські джерела не функціонують, були спроби провести від них водопровід, а невдалий проект проведення води до міста дав назву району - Сухий Фонтан [10].

У центрі Спаська знаходиться найвищий пагорб на Миколаївському півострові, що отримав назву Спаський пагорб (висота 53 м). На пагорбі у 1827 р. була побудована Морська астрономічна обсерваторія (Рис. - 3.2)[11].

Рис. - 3.2 Астрономічна обсерваторія

При будівництві обсерваторії виявлені кам'яні кола, які археолог В. Нікітін датує серединою другого тисячоліття до н. е. Ці кромлехи, тобто кола з каменю, нагадують обсерваторію британського Стоунхенджу. Кромлехи в давні часи використовувалися для астрономічних спостережень, а також виконували функції ритуально- храмових споруд. [13].

На цій території знаходяться башта Морського оптичного телеграфу та Шухівська водонапірна башта міського водопроводу. Вулиця біля бузького лиману, що виходила до Спаського пагорба отримала назву Спаська. До Спаська входить також сучасна площа, що знаходиться на перехресті вулиць Нікольська і Таврійська. Раніше вона носила назву Спаська. Зараз - це Шевченківський сквер. На початку XX століття назва Спаськ була замінена назвою Яхт-клуб [14]. Вік центру не менше 4,5 тисяч років. Кожен, хто приходить до обсерваторії, зазначає такі речі: легко дихається, піднімається настрій. Піти без позитивних емоцій не вийшло ще жодна людина

Другим центром сили Миколаєва є місцевість під назвою Дикий Сад (Рис.3.3).

Це городище доби фінальної бронзи (загальна площа понад 3 га). Воно було зафіксовано Т. Камінським наприкінці 1920-х років на високій терасі лівого берегу р. Інгул у місці його злиття з р. Південний Буг. Городище Дикий Сад виникло наприкінці XIII ст. й функціонувало до кінця X ст. до н.е. Цей висновок

підтверджують абсолютні дати, що були зроблені в Київській радіовуглецевій лабораторії М. Ковалюхом [15].

Рис. – 3.3 Городище Дикий Сад

Дикий Сад крім торгівельно- господарчих функцій виконував роль святилища. З центру контролювали торговельні шляхи вздовж Інгулу та Південного Бугу, а також здійснювали жертвоприношення. Вік другого центру - більше 3 тис. років.

Третій центр сили - Адміралтейський, якому 200 років. Це колишня Адміралтейська площа (площа Комунарів), район корпусів сучасного Чорноморського державного університету, парк Г. Петровського, частково територія лікарні на вул. Володарського. Ця територія була дуже мало заселена, із знакових історичних подій (з елементами жертвоприношення) - це розстріл біля стіни Адміралтейства 21 листопада 1919 р. 61-го жителя Миколаєва.

3.2. Аномальні зони м. Миколаїв.

Помимо цих місць сили в Миколаєві існують ще багато невеликих енергетично- позитивних та негативних місць.

Рис.- 3.4 Закладене вікно

Якщо спускатися з Набережної з боку вулиці Московської по бруківці приблизно біля вічного вогню є ніша. (Рис.3.4) Там знаходилася Ікона Божої Матері. Тому, хто вирушав до переправи, щоб подорож відбулося щасливим, обов'язково зупинялися в цьому місці. Це місце позитивної енергетики.

Рис. - 3.5 Зупинка для привидів в зоопарку

Миколаївський зоопарк знаходиться на старому кладовищі, вірніше на одній з його частин, це вже – геопатогенна зона. На території зоопарку знаходиться покинута зупинка. Транспорт, зрозуміло, там не ходить, але зупинка значиться. Є така легенда, що вона там стоїть неспроста. Тому, якщо залишитися на території зоопарку до настання півночі, можна побачити, як до зупинки під'їде трамвай-привид.(Рис. 3.5) Енергетика цих місць має негативну сторону.

Рис. – 3.6 Доглядач маяка, Табірне поле

Табірне поле (Рис. – 3.6) За офіційною версією на цій території довго перебували тіла німецьких солдатів. Там же знаходяться і входи в катакомби. Поруч розташовано СІЗО, яке, несе негативну енергетику. До другої світової саме на цьому місці розташовувався маяк. Якщо переправитися через річку на другий берег, можна стати свідком відблисків в тій місцевості. Народна версія, - що це доглядач маяка обходить з ліхтарем свою територію.

Рис. – 3.7 Матвіївський ліс

Взагалі в народі кажуть, що всі відьми міста живуть саме поруч з Матвіївським лісом. (Рис.3.7) Тут також можна знайти предмети, для проведення деяких ритуалів чорної магії. У лісі є місця де дерева ростуть так як на (рис 9)

Рис. – 3.8 Темвод

Мікрорайон Темвод (Рис. 3.9) - Миколаївський Бухенвальд (місце розстрілу понад 30 тисяч військовополонених), це досить негативне місце.

На території заводського селища Темвод, побудованого ще в 1930-і, в період окупації діяв табір для військовополонених "Шталаг-364". Він був одним з найбільших регіональних таборів на півдні України. В цьому місці навіть вдень у людей виникає страх та моторошне відчуття.

Рис. – 3.9 Турецкий фонтан.(Сухий фонтан)

Фонтан знаходиться в Яхт-клубі. (Рис. – 3.9) По легенді, від нього залежить життя самого міста. Створений в 1792 році. Коли за ним доглядали, місто процвітало. Як тільки щось траплялося з ним, це тут же відображалось на місті.

Рис. – 3.10 Каботажна гавань

Тут сталося багато вбивств, з невідомих причин затонув корабель. Від корабля залишилися лише уламки. (Рис.13)

3.3. Миколаївські катакомби.

Рис. – 3.11 Катакомби - вхід

Визначено, що Миколаївські катакомби (Рис.3.11) – це мережа підземних ходів і лабіринтів під містом. Підземні порожнини можуть мати як природний характер –у слідстві природних явищ, землетрусів, вулканів, розломів землі, так і штучне –у результаті діяльності людини. Підземелля мають два-три, а може, і більше ярусів. Деякі ходи знаходяться на глибині 3-4 метри, інші – 8 і 20 метрів від рівня земної поверхні. У деяких місцях копальні спускаються на глибину 100метрів.

Перший ярус катакомб розташовується під старими районами міста на невеликій глибині. Це старі підвальні приміщення та льохи, пов'язані один з одним. Більш глибокий другий рівень являє собою залишки старовинного водопроводу, побудованого в 1820-1830 роках.

Вчені припускають існування ще одного, нижнього ярусу підземель. План-схеми, складені археологом Андрієм Майстренко, говорять про викладених каменем тунелях.

Рис. – 3.12 Катакомби Миколаїв

Температура повітря під землею цілий рік $+14^{\circ}\text{C}$. Підземелля викладені пиляним вапняком, мають стелі арочної форми, а самі катакомби мали частково господарське призначення. Це – з'єднані між собою підвали старих будинків. Ці підвали зараз затоплені. З деяких підвалів є підземні тунелі, що ведуть у різні частини міста. Після закінчення Кримської війни середини 19 століття Миколаїв представляв собою потужну військову фортецю, де у підземеллях зберігалися продукти, військове спорядження, зброю. За різними припущеннями підземні ходи йдуть під річками в різні кінці.

Входи в катакомби сьогодні використовуються жителями Миколаєва як підвали. Систематичним дослідженням катакомб майже ніхто не займався. У 1920-х роках були проведені дослідження підвалів з прилеглими до них ділянками тунелів.

Історія появи миколаївських підземель загадкова, про них ходять легенди і міфи. Систематичним дослідженням катакомб майже ніхто не займався. У 1920-х роках були проведені дослідження підвалів з прилеглими до них ділянками тунелів. Деяка інформація зустрічається у звітах будівельних організацій довоєнного і повоєнного періоду. У 1954 році геодезист Матвеев пише в міське управління архітектури про тунель, направленому в бік Херсона. У 1956 році військовим флотом була організована велика експедиція під керівництвом інженера Олександра Васильовича Алексєєва. Ним був складений план і докладний опис пройдених тунелів(Рис.16).

1992 році рішенням Миколаївського міськвиконкому створена науково-пошукова експедиція по обстеженню підземних споруд на базі клубу підводного пошуку «Садко». На жаль, багато тунелі на той час були зруйновані і продовження досліджень стало неможливим.

Рис. – 3.13 Інтерактивна карта катакомб м. Миколаїв, інженер Алексеев 1956р.

Рис. – 3.14 Карта катакомб м. Миколаїв

Відповідно карт, визначено перелік існуючих і передбачуваних входів і тунелів в катакомби.

Вул. Адміральська. ДОФ. Колодязь, тунелі - в Яхт-клуб, «61 завод» (Рис. – 3.15).

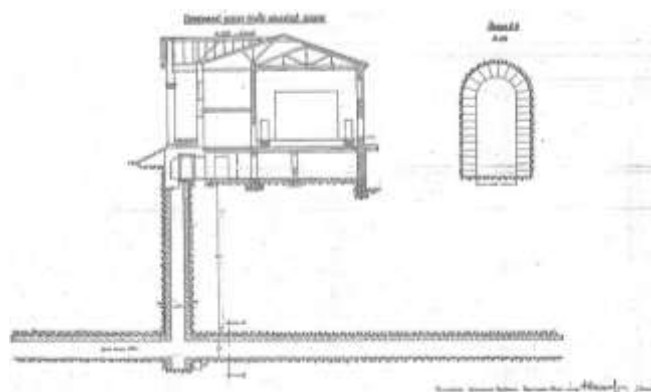

Рис. – 3.15 Вул. Адміральська, ДОФ, колодязь, розріз.

Вул. Адміральська. Будівельний технікум. Двох'ярусний підвал - вхід в катакомби.

Вул. Адміральська 10. Підвал - два тунелі: паралельно Адміральській і перпендикулярно їй.

Вул. Адміральська кут Наваринської. На перехресті був колодязь - тунелі.

Вул. Адміральська. Школа-інтернат. Підвал - тунель.

Вул. Адміральська. 33. Підвал - багатоярусна система тунелів (Рис. 3.16).

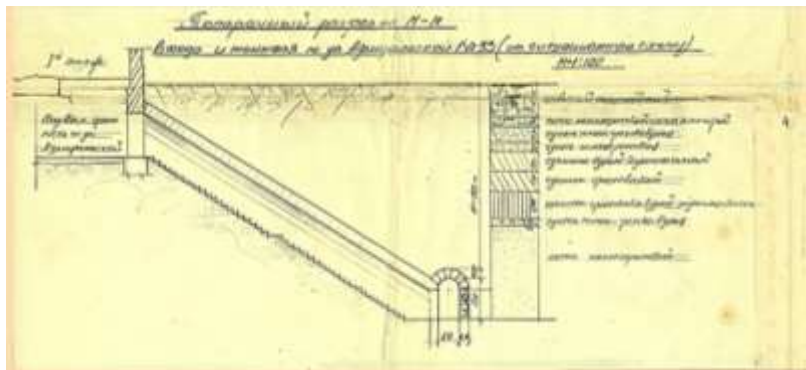

Рис. – 3.16 Адміральська 33, розріз входу в тунель

Вул. Адміральська (півекіпажу). Підвали - тунелі.

Вул. В. Морська: між 2 і 3 Слобідська, провалився будинок в передбачуваний тунель.

Вул. В. Морська кут М. Морської. Підвал - тунель.

Вул. В. Морська 112. Підвал - тунель.

Вул. Будьонного кут Корабелів. Комбінат Побут. обслуговування. Котлован - тунель.

Сел. Богоявленський (Богоявленське). Каменоломні - тунель (проїжджає віз), напрямом Ш. Балки.

Вул. 3 Військова (двір контори парку ім. Петровського) Турецький мінарет, розібраний в 60-х залишився фундамент. Підвал, тунелі.

Вул. 2 Військова кут вул. Петровського. Підвал - тунель, в р-н в'язниці.

Вул. Володарського. Земельна ділянка (був на місці існуючої Пож. Частини) Тунель - у напрямку п. Петровського. Мав розгалуження: Вправо, вліво - спуск вниз сходами, глибина 17 м. Тунель виходив на кладовищі в каплиці.

Госпітальна церква. Тунель.

«Дикий Сад», Початок підземель з обриву. .

Вул. 68 десантників кут 2 Слобідській. Підвал - тунель під вул. «68 десантників».

Вул. «68 десантників» кут 1 Слобідської. Провал тунелю - вів до «61 заводу».

Вул. Декабристів 15. Підвал - тунелі.

Жд. селище. Тунелі, колодязі.

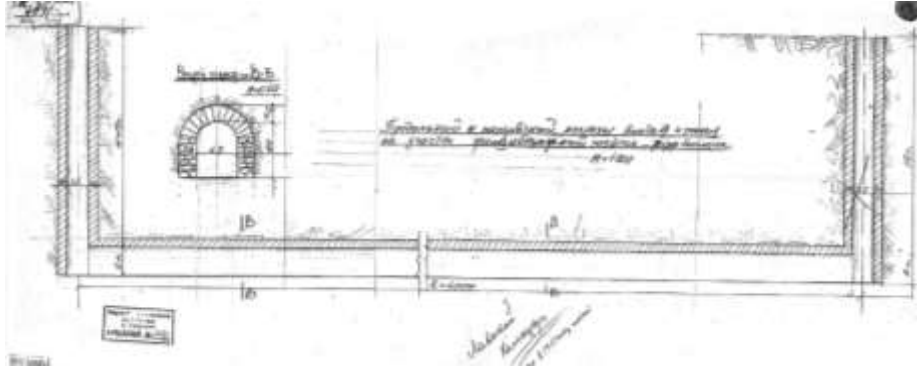

Рис. – 3.17 Жд.селище, вхід в тунель

Клуб медпрацівників. (Синагога). Підвал - тунель.

Вул. Купорная уг. 2 Військової. У дворі провал - тунель.

Ст. Цвинтар. Колодязь - тунель. Тунелі зі склепів, каплиць.

Пр. Центральний кут Інженерної. Підвал - тунель під проспект.

Вул. Мала морська 5. Підвал - тунель.

Вул. Нікольська 86. Підвал - тунель.

Вул. Нікольська 84. Підвал - тунель.

Пр. Богоявленський, «Молодіжний парк», колодязь - тунель.

Вул. Потьомкінська №26. Підвал, тунель в Дикий Сад.

Вул. Потьомкінська 71. Два підвалу - тунелі до Інгулу і до Радянської.

Вул. Потьомкінські кут 2 Слобідської - була в'язниця, військова частина.

Тунель в завод ім. 61 Комунара (водили ув'язнених).

Вул. Потьомкінські 23. Підвал, тунелі - до «61 заводу» і до Яхт-клубу.

«Батьківщина» кінотеатр, підвал - тунель на кладовищі, в «Дикий сад».

Реч. Порт - була печера. Добували вапно - тунель в Варварівку.

Вул Нікольська 40 (будинок Фалеева), підвал, - тунель в бік Інгулу.

Вул. Нікольська 38. Підвал або колодязь - тунель.

Вул. Рюміна, (дитяча лікарня). Провал - тунель в бік Яхт-клубу.

Спускається до річки - терасами.

Сел. «Радсад» - великі винні погребі. Тунелі.

Сел. «Радсад» - Батарея. Колодязь - тунелі.

Вул. Соборна Гост. Ленінград. Підвал - тунель, через «Батьківщину» до Інгульському мосту. Другий - до «61 комунара». Третій - до елеватору.

Вул. Соборна кут Потьомкінської. Кафе «Малюк», підвал - тунель в Яхт-клуб.

Вул. Соборна кут Потьомкінських. Підвал - тунелі під Потьомкінські, в Яхт-клуб.

Вул. Соборна кут В.Морська. Підвали на глибині 15 м. (Місце кол. Гостиного двору), тунелі - під Радянську і Лягіна.

Вул. Соборна (муз. Училище). Підвал - тунелі до «Дор. Машині» і до Радянської.

Вул. Соборна Будівництво 16 поверхового будинку. Котлован 6 - 7 м. Два тунелю.

Вул. Севастопольська, 1. Підвал - вхід.

Вул. Спортивна. Динамо, Авангард - берег, тунель.

Вул. Садова 5. Підвал - тунель до «61 заводу».

Вул. 1 Слобідська уг. Ковальської. Тунель у дворі. Провал.

Вул. Шосейна уг. Галини Петрової. Підвал - колодязь діам. 6 м. Тунель. (На цьому місці споруджено будинок).

Ш.Балка. Добували камінь, - хід вниз, до річки, затоплений водою. Тунель у напрямку - о. Батарея.

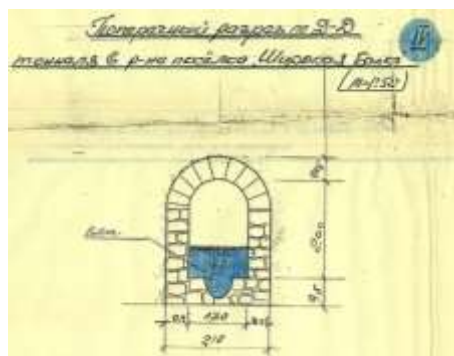

Рис. – 3.17 Тунель в Ш. Балці

Ш.Балка. Пер. Кобера. Провал у дворі. Поруч балка, починався арочний тунель.
Вул. Шевченко уг. Декабристів. Підвал - тунелі.

Район ст. Елеватора. Вхід - існувала велика система підземель. Виходи: на о. Батарея, ЧСЗ, «Батьківщина». В тунелях два куполоподібних грота - культового значення. (Тунель під річку - терасами, подібний є в описах вище (див. Рюміна). Вихід на Батарей - крутими сходами вгору, таких спогадів кілька).

Яхт клуб. Тунель в Ліски.

Яхт клуб. Колишній склад ПММ. Тунель до п. Петровського (Мінарет).

Існують декілька версій спорудження катакомб.

Перша версія. Спаський водопровід

Найпоширеніша версія свідчить про те, що верхній ярус миколаївських катакомб - це Спаський самопливний водопровід, побудований в 1820-1830 роках за проектом і під керівництвом Рокур де Шарлевіля. Цієї ж версії дотримується і миколаївський спелеолог Олексій Антонов. Однак водопровід становить лише частину, до того ж невелику від всієї системи тунелів, якими, як павутиною покреслена карта. Сумарна протяжність тунелів становить понад 20 кілометрів (це тільки ті тунелі, існування яких встановлено)

Друга версія. каменоломні

З 1800 по 1850-й роки населення Миколаєва зросла майже в два рази - з 20 до 45 тис. чол, з-за чого виникла гостра потреба у видобутку каменю для будівництва житла. Однак, тоді далеко не кожен міг собі дозволити купувати камінь і перевозити його додому. Тому, матеріал для будівництва шукали в межах міста - ближче до будівництва. Одночасно з каменем добувалася і вапно, в основному з боку берегових обривів Бузького лиману, також в межах міста.

Для того, щоб не вивозити камінь по галереях, прямо в місті робилися колодязі. Глибина залягання цих каменоломень - від 20 до 30 метрів нижче земної поверхні. Вироблення утворили глибокі і розгалужені катакомби.

Однак, в 1889 році міська управа заборонила видобуток каменю на території Миколаєва.

Третя версія. Підземні галереї

За третьою версією катакомби були споруджені спеціально для оборони під час війни. катакомби були споруджені спеціально. У 1855 році, коли Миколаїв був у стані облоги, в місто приїхав фортифікатор - генерал Е.І. Тотлебен, який раніше забезпечував інженерну оборону міста Севастополь. На основі досвіду протимінної боротьби Севастополя, в Миколаєві заздалегідь були прориті підземні галереї ("міни") до найбільш важливих об'єктів. Також будівництво іноді приписують туркам, в зв'язку з знаходженням в тунелях ятаганів.

Основна маса інформації біоенергетиків про катакомби географічно прив'язана до порівняно невеликої ділянки на північному заході Миколаївського півострова в районі мису Порохової, між урочищем Сухий фонтан, крайніми міськими кварталами, і будівлею колишнього штурманського училища. За 200 років історії міста там не було житлових будинків, тільки літні табори військових частин, розквартированих в Миколаєві. Оператори "Лозоходці" стверджують, що район цей - геопатогенная зона, зобов'язана своїм походженням підземних джерел, який створив великі порожнини під землею і вкрай небажана для життя. Алексеев на своїй карті поміщає тут "еллінське поховання", до якого сходяться два тунелі, в той час як археологам відомо тільки поселення епохи бронзи. Один з тунелів проходить під усім містом до другого місця, теж позначеному, як "еллінські поховання", і що знаходиться в районі морського порту. Навіщо потрібно було з'єднувати під землею два настільки дивних місця? Відповіді поки немає.

Існує розповідь про тунель, що веде з району морського порту і приводить до розвилки, в стінах якої вирубані саркофаги з останками людей в обладунках і зі зброєю, на одній зі стін викладені жовтим металом три знака: Перший з них схожий на древнееврейскую букву "шин", що позначає первинний вогонь. Алексеев також згадує про зал з "написами на незрозумілій мові" в районі Сухого фонтану.

Цікаво, що в літописах, річка Південний Буг, що впадає в Дніпро-Бузький лиман, іменувалася Бог, Б'оухг.

Резюмуючи все це можна вважати, що катакомби мають всі ознаки геопатогенного явища: є факти, які не піддаються однозначному трактуванню, і немає безперечних доказів. Документи зникають в архівах, головних свідків неможливо знайти і всі спроби проникнути в тунелі зриваються з найрізноманітніших причин. Питання "підземні споруди Миколаєва", чекає свого рішення.

У першому розділі дипломної роботи визначено, що всі розповіді про негативні та позитивні місця мають пояснення - насправді - під ними тектонічні розломи із своєрідним впливом на людину. І хоча детальної карти - у якому районі Миколаєва більше геопатогенних зон, а де менше - немає, усе ж закономірність простежується.

У будинках, які стоять на таких розломах, більше люди хворіють на онкологію, серцево-судинні захворювання. Геофізики мають цілком раціональне пояснення - радіоактивність. В підвалах, які близькі до розломних зон, може накопичуватися родон, він важчий від повітря і не вивітрюється. Тобто на перших поверхах і у підвалах це може бути небезпечно для людей.

Храми - це місця позитивних аномалій. В миколаєві їх немало. Найвідоміші – церкви: (вул. Фалєєвська, 4); (вул. Садова, 12) , (вул. Лягіна, 10), (вул. Степова, 35), вул. Володарського, 4

- Костьол , (вул. Декабристів, 32)
- Синагога єврейської релігійної общини, (вул. К. Лібкнехта, 13)

Негативний енергетичний фон - мають кладовища. Цвинтарі у більшості розташовані в місцях розломів, тому місця їх знаходження одразу можна позначати як геопатогенну зону.

Геопатогенна зона - місце відхилення від норми і через діяльність людини. Станції мобільного зв'язку, лінії електропередач, побутова техніка. Надмірне електромагнітне випромінювання негативно впливає на організм – особливо на кров, лімфу і на нервові імпульси, найбільш чутлива до магнітного поля центральна нервова система. Приклад зони впливу штучного випромінювання на людину – Миколаївська телевежа.

Всі сакральні місця Миколаївщини, досліджені у моїй роботі за допомогою відповідних методик (систем біолокації та біоенергетики) з використанням бібліотечного фонду та інтернет-ресурсу, являються геопатогенними зонами і на основі цих досліджень складена карта геаномальних зон міста Миколаїв.

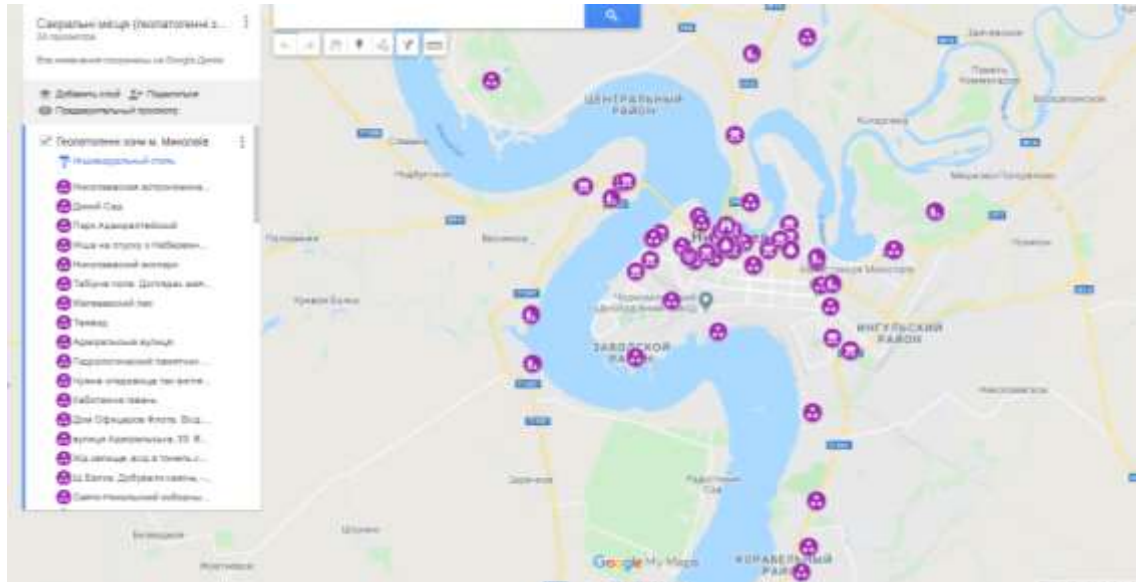

Рис. – 3.18 Інтерактивна карта сакральних місць м. Миколаїв 2020р.[65]

РОЗДІЛ 4

Дослідження геоаномальних зон та їх вплив на біологічну складову

4.1. Дослідження методів виявлення геопатогенних зон

Як відомо, природні структури ГПЗ та їх утворення є дуже різними, і це зумовлює складність їх однозначного визначення. Проте вже давно відомий і широко поширений у світовій практиці емпіричний метод пошуку води і рудних родовищ, геологічного картування, виявлення ГПЗ і елементів їх структури названий біолокацією. Ще не створені прилади, що надійно забезпечують вимір всіх параметрів геопатогенних і техногенних зон, тому найвикористовуванішим донині, є біолокаційний спосіб визначення.[11]. Людський організм - один з найтонших вимірювальних приладів, створених самою природою. Біолокація - здатність людини визначити наявність яких-небудь об'єктів, предметів у просторі за допомогою індикатора - рамки чи вагаделка. Західноєвропейська назва - радієстезія, американська - доузінг. Біолокація - заснована на високій чутливості організму людини до дії різних природних надслабких геофізичних полів та їх градієнтами, незалежно від величини і характеристики сигналу.

Люди, які здатні до такого, мають особливе біологічне поле і виражені більшою чи меншою мірою екстрасенсорні здібності. Завдяки цьому вони можуть отримувати інформацію з навколишнього простору. Досвідчений оператор інженерної біолокації здатний впевнено позначити реальні межі геопатогенних зон і визначити тип їх впливу. На основі його рекомендацій, можна оптимально реорганізувати простір приміщення, розставити меблі або обладнати дитячий куточок. Особливо цінними є пропозиції фахівців-еніологів при проектуванні на присадибних ділянках, при озелененні і ландшафтному дизайні.

Наявність ГПЗ на ділянці визначається за ідеомоторною реакцією людини - оператора БЛ, що має в руках індикатор у вигляді металевої рамки. Про наявність ГПЗ або складових її елементів, наприклад, геологічних розломів, водних потоків, ліній, вузлів, оператор БЛ судить по відхиленню рамки в руках при проходженні

досліджуваної ділянки земної поверхні або приміщення(рис.1.).

Виконуються спроби полегшити цей процес і з цією метою дослідниками геофізиками запропонована установка для автоматизованої реєстрації ГПЗ за допомогою оператора БЛ. Установка включає в себе датчик кута повороту рамки, вимірювач відстані, від будьякої точки прийнятої за опорну, і двокоординатний самописець, на якому безперервно реєструється пройдений шлях і кутове положення рамки в руках оператора БЛ.

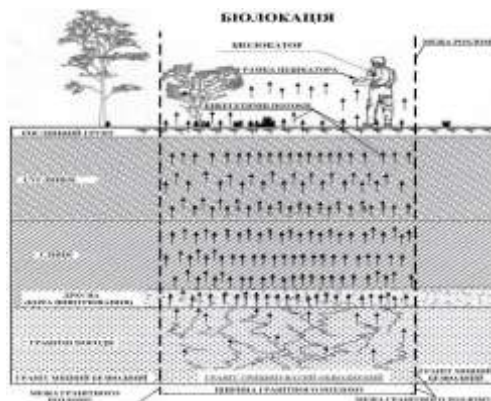

Рис.- 4.1 Схема роботи оператора БЛ

Біолокація - це один із різновидів використання екстрасенсорних здібностей. Встановлено, що такими здібностями володіють близько 80 % усіх людей, а 10-20 % настільки обдаровані ними від природи, що відразу можуть досконало володіти маятником(Рис.- 4.1)[4].

Починати навчання слід в такій послідовності;

- на чистому аркуші паперу тушшю або чорним олівцем намалюйте прості геометричні фігури (хрест, квадрат, трикутник" коло, зірку розміром 3-4 см). Тримайте руку з маятником над кожною фігурою, фіксуйте свій цогляд на ній, концентруйте свою увагу на досліджуваному предметі. Відзначте для себе, які рухи здійснює маятник. Для кожної фігури вони різні. Повторіть це кілька разів на день;
- однакові пластмасові склянки з кришками заповніть різними речовинами (сіллю, водою, олією, піском...), а одну із них залишіть порожньою. Спочатку, тримаючи вагаделко над кожною відкритою склянкою, вивчіть і запам'ятайте характерні рухи вагаделка над ними. Після цього склянки закрийте і повторіть дослід

декілька разів. Потім склянки переставте місцями, і за характером руху вагаделка визначіть, яка речовина міститься в тій чи іншій посудині;

- вивчіть характер коливань вагаделка над мурашником і біля дров із пухлинними наростами;

- вивчіть особливості біополя дуба, ялини (ростуть у геопатогенних зонах), а також липи, яблуні, груші (ростуть в нейтральних зонах). В усіх геопатогенних зонах вагаделко буде здійснювати помітні рухи по колу, а в зонах позитивного впливу на організм людини воно залишиться відносно спокійним. У приміщеннях краще користуватись вагаделком на довгій нитці (60 см). Крейдою на підлозі позначте місця, де вагаделко вказує на подразнення (випромінювання землі). Перенесіть їх на папір (у зменшеному вигляді), і небезпечні перехрестя будуть очевидними. [3].

Поряд із застосуванням БЛ для знаходження контурів і виявлення ГПЗ, для цих же цілей запропоновані різного роду патентні пристрої, у тому числі прилад - індикатор геофізичних аномалій. Він визначає наявність сітки Хартмана, яка оточує Землю і має розмір осередку $2 \times 2,5$ м. В точках перетину невидимих ниток цієї мережі і знаходяться несприятливі для знаходження людей і тварин місця. Наукові факти стверджують, що від сусідства з такими точками нікуди не дітися, але необхідно уникати розташування в них спальних і робочих місць, а також оптимізувати проект будинку таким чином, щоб відповідальні точки конструкції не потрапляли безпосередньо на геоаномальні точки.

В точках перетину сітки Хартмана присутнє більш потужне електромагнітне поле. На них може реагувати біолокаційна рамка, правда, якщо вона буде в руках фахівця (Рис. – 4.2).

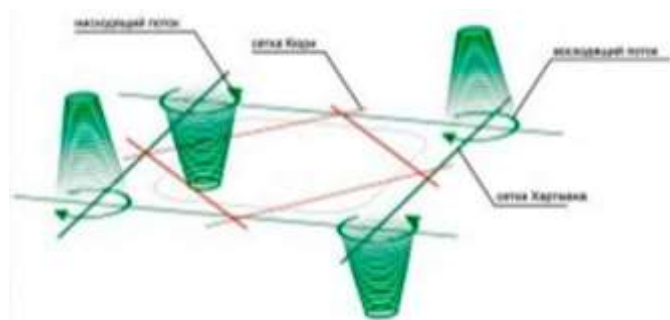

Рис. – 4.2 Сітки Хартмана та Каррі

Ну, і звісно, збудження поля може бути зафіксоване електротехнічними засобами. І такі засоби є - прилад ПА-1 (індикатор геоаномалій), який винайшов інженер з Уфи Ю.П. Кравченко.

Цей пристрій відмінно зарекомендував себе і успішно використовується сьогодні будівельниками в Німеччині, Австрії, Чехії та інших європейських країнах.

Прилад Кравченка дозволяє нанести на план ділянки сітку Хартмана і скоригувати щодо її планування будівлі (Рис. – 4.3)

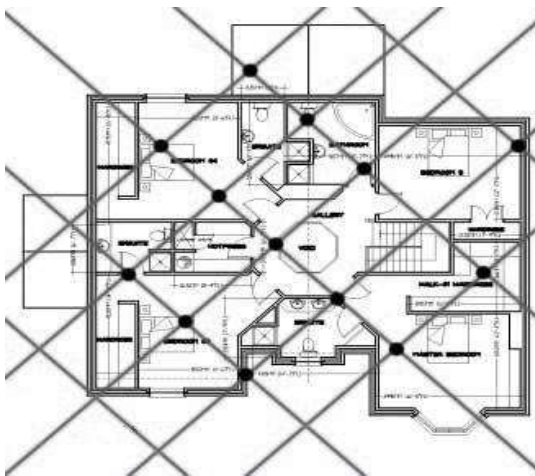

Рис. – 4.3 Коригування плану будинку відносно сітки Хартмана

Також є інші прилади такі як: індикатор геофізичних аномалій (ІГФА) і українські розробки Науково-дослідної лабораторії технічного конструювання «ВЕГА» це «ВЕГА- 2», «ВЕГА-10», «ВЕГА -11» і «ВЕГА - Д 01».

Впливу екологічних факторів на стан здоров'я людини приділяється важливе значення. Проте вивченню впливу геопатогенних факторів Землі на організм людини офіційною медициною приділяється недостатньо уваги. На теперішній час науковцями (фізиками, спеціалістами в області електроніки та біолокації, медиками) накопичено достатньо даних, які вказують на суттєвий вплив геопатогенних факторів на здоров'я людини[8]. Останнім часом все ж з'являються застереження лікарів (лікарі-санологи, лікарі народної та нетрадиційної медицини) про необхідність привернути спеціалістів різних галузей та широкі кола громадськості до більш широкого та детального вивчення цієї проблеми та враховувати в медичній практиці комплексну дію всіх екологічних,

геопатогенних факторів на організм людини.

Поширення геопатогенних не залежить від ландшафтної зони. Вони виявлені в океанах, на схилах гір, населених пунктах, тощо. Їхня площа коливається від декількох квадратних метрів до багатьох квадратних кілометрів.

Часто мешканці житлових будинків не знають що територія проживання має геопатогенні прояви і усвідомлюють це внаслідок тривалого лиха, що їх переслідує. Про існування таких зон науковцям давно відомо [5]. При будівництві цінних споруд (відпочинкових та лікувальних закладів, церков) пошукові роботи супроводжували дослідженням місцевості «знавцями», які за допомогою лози або рамки методом біолокації виявляли місцевості з негативною дією середовища на процеси життя. Такі методи не визнані науковцями, їм притаманний містичний характер [1]. Дослідники ГПЗ повинні були володіти відповідною чутливістю і мати досвід пошукової діяльності.

4.2. Дослідження впливу енергії геопатогенних зон на виникнення надзвичайних ситуацій на прикладі Чернівецької області

У результаті досліджень у Чернівецької області, визначено результати впливу енергії геоаномальних зон на виникнення надзвичайних ситуацій та можливості їх прогнозування на основі знаку і величини цієї енергії для різних регіонів України в умовах весняно-літнього та осінньо-зимового періодів року.

Проблема впливу енергії навколишнього простору на живі організми, з'ясування причин послаблення чи посилення цієї енергії та зв'язки з земними, планетарними і космічними процесами в останні роки стає дедалі актуальнішою і є предметом вивчення екології геоаномальних зон. Нова сучасна апаратура та обладнання дають можливість вимірювати рівень напруги різних енергетичних випромінювань цих зон на середовище функціонування живих організмів і визначати вплив на їх стан. Геоаномальні зони зазвичай поєднані із геологічними аномаліями – розломами, тріщинами в земній корі, ділянками значної концентрації тектонічних напружень, високого теплового потоку з надр Землі, карстом, підземними водними потоками, рудними вузлами, родовищами різних

металів тощо.

Особливо посилюється вплив енергії цих зон у весняно-літній та осінньозимовий періоди року, коли відбувається значне коливання рівня підземних вод внаслідок інтенсивних опадів, та швидкого танення снігового і льодового покриву. В цей час відбувається інтенсивне руйнування структури верхнього шару осадових порід, що викликає зсувно-обвальні процеси значних мас та об'ємів ґрунту, тобто виникнення надзвичайних ситуацій.

В наш час геонергоаномальні зони віднаходяться, картуються та вивчаються різними методами, найголовнішими з яких є біолокаційний і дистанційний. Біолокаційним методом користуються особливо чутливі і треновані люди, так звані біолокатори. Основним робочим інструментом цього методу є сам біооператор, а індикатором, що вказує на силу та знак енергополя тієї чи іншої ділянки Землі, є спеціальна металева рамочка. Відомо, що в багатьох країнах є пошукові служби патогенних зон і без їх висновків ніхто не розпочинатиме будівництва житла. Всі дослідники біогеоенергетики наполягають на введенні обов'язкової передзабудовної експертизи місцевості на предмет виявлення геопатогенних зон [1, 3, 8, 13, 14]. У світі існує статистика шкідливого впливу ГПЗ. За даними В.І. Погонова і Ю. Г. Сисуєва, відомо, що від 70% до 100% (по різних джерелах) онкологічних захворювань пов'язані з геопатогенними зонами [12, 16].

Педінститут м. Зальцбурга [11], профінансував роботу К. Бачлер з дослідження впливу геопатогенних зон на працездатність і навчання школярів. Вона обстежила біолокаційним методом 3 тисячі будинків, опитала 13 тисяч школярів в 14 країнах і з'ясувала, що здатності і успіхи дітей сильно залежать від біоенергії випромінювання земної кори. ГПЗ впливають на дорожньотранспортні випадки. В усіх країнах світу замічено, що на автомагістралях є місця, де частіше звичайного відбуваються автокатастрофи. І це на гарному дорожньому покритті й у нормальних погодніх умовах. У ФРН на ділянках доріг, де є ГПЗ, ставляться попереджувачі дорожні знаки. Сільськогосподарські рослини які виростають на ГПЗ знижують урожайність і якість [5, 9, 12].

Крім цього ГПЗ негативно впливають на будівельні конструкції, будинки й спорудження, машини й механізми, радіоелектронну, органіку і побутову техніку. Багато місць руйнувань цегельних стін і підземних трубопроводів, кабельних мереж електропостачання найчастіше також виявляються прив'язані до геопатогенних зон[8].

Поки що будівельну практику цікавлять переважно інженерно-геологічні характеристики ділянок під забудову й не враховується вплив геопатогенних факторів. Щоправда, окремі індивідуальні забудовники хочуть мати висновки про те, як краще розташувати житло, а якщо воно вже розпочате і виявлено аномалії, то як раціональніше розмістити кімнати, в яких люди перебуватимуть тривалий час.

Потоки енергії в геоенергоаномальних зонах мають надзвичайно високу проникність – їх не затримують і не послаблюють цегляні чи бетонні стіни, металеві екрани тощо. Лише досить слабкі енергопотоки характерні для сітки Хартмана можуть екрануватись, перекриватися за допомогою кристалічних структур органічного походження, таких, як мушлі, а також деревина (особливо таких дерев, як дуб і каштан).

Для них характерні гравітаційні, теплові, електромагнітні, геохімічні аномалії, активна міграція різноманітних газів і розчинів у земній корі, підвищена сейсмічна активність

Глибинні геоелектричні моделі земної кори і верхньої мантії України містять зони з аномально низькими значеннями електричного опору: Коростеньська, Гайворон-Добровеличківська, Кіровоградська, Приазовська, Волинська, Чернівецько-Коростеньська, Яворівська, Донбаська, Тарханкутська, Керченська, Гірського Криму, Степового Криму, Добрудзька, Карпатська. Зони аномально високого опору порід земної кори: в межах Придніпровська плита та частини складчастого Донбасу. Аномалії високої електропровідності в надрах кори виявлено практично в усіх геологічних структурах України незалежно від їх віку та просторового розподілу.

Зокрема на території Чернівецької області, дуже розповсюджені ГПЗ. Їх

наявність може пояснити небезпечні і дуже поширені в області природні явища, як зсуви, і т.п. Зсуви властиві західним областям України, а також узбережжю Чорного та Азовського морів.

Зсуви – це зміщення вниз по схилу під дією сил тяжіння великих ґрунтових мас, що формують схили гір, річок, озерних та морських терас.

Зсуви можуть бути викликані як природними, так і штучними (антропогенними) чинниками. До природних відносяться: збільшення крутизни схилів, підмив їх основи морською чи річковою водою, сейсмічні поштовхи. Штучними причинами є: руйнування схилів дорожніми канавами, надмірним виносом ґрунту, вирубкою лісів, неправильним вибором агротехніки для сільськогосподарських угідь на схилах.

За глибиною залягання зсуви бувають: поверхневі (1м); мілкі (5 м); глибокі (до 20 м); дуже глибокі (понад 20 м), за типом матеріалу: кам'яні (граніт, гнейс); та ґрунтові (пісок, глина, гравій), а в залежності від потужності вони поділяються на: малі (до 10 тис. м³); великі (до 1 млн. м³); дуже великі (понад 1 млн. м³) [14, 16].

Площі зсувонебезпечних процесів за останні 30 років збільшились у 5 разів. Вони поширені майже на половині території України. Найбільшого поширення вони набули у Закарпатській, Івано-Франківській, Чернівецькій, Миколаївській, Одеській, Харківській областях та в Криму.

Територія Чернівецької області характеризується багатоярусною геологічною будовою, являючи собою регіон зчленування та накладання різновікових, переважно різноорієнтованих геоструктур різних рангів.

Всього в області зареєстровано 1622 зсуви, з них 1032 давніх, 394 активних, 96 небезпечних [11, 16].

Найінтенсивніше зсувно-обвальна діяльність розвинута в басейнах правих притоків р.Черемош, значні зсуви формувалися і продовжують свій розвиток в долині річки Прут, особливо у весняно-літній та осінньо-зимовий періоди року. Ураженість небезпечними явищами в основному сильна та середня, з ділянками дуже сильної ураженості. Менші ніж в рівнинній частині техногенні впливи

компенсуються тут комплексом природних факторів, який підвищує ризик схилових процесів (зсуви та обвали) для цієї частини території області. Переважаюче домінування схилових територій зі значними, часом субвертикальними нахилами, велика кількість опадів, особливо у веснянолітній і осінньо-зимовий періоди, та складні інженерно-геологічні умови створюють причини в яких можливе сходження зсувів зі значно більшими швидкостями переміщення та об'ємами зсувних мас ніж у рівнинній частині області [2, 4, 11].

На початку 90-х років XX ст. Інститутом геофізики ім. С.І.Суботіна НАН України були проведені роботи по нормативній бальності території м. Чернівці та Чернівецької області [16]. Головний висновок, отриманий в результаті виконаних досліджень полягає в тому, що доведена можливість виникнення на території Чернівецької області землетрусів, здатних генерувати сейсмічні впливи з інтенсивністю більше 7 балів. Окремо слід зазначити, що за результатами цих робіт, в зону можливої інтенсивності 7 балів потрапив Дністровський гідровузол (Рис. – 4.4) [11].

Рис. – 4.4 Місця виникнення зсувів у Чернівецькій області в точках перетину геоаномальних зон

Отже, вивчаючи вплив енергії біополя аномальних зон можливо виявляти і прогнозувати виникнення надзвичайних ситуацій, зокрема, зсувів, обвалів та землетрусів у різних регіонах України, особливо, у регіонах Прикарпаття, Буковини та Закарпаття в умовах весняно-літнього та осінньозимового періодів.

4.3. Геофізичні дослідження кварталу забудови за допомогою біолокації.

Геофізичні дослідження кварталу забудови в районі вулиць Соборної та Корольова в м. Рівне.

Дослідження ділянки проводилися в січні 2006 р. Площа дослідження складала близько 2 га (рис.3). Ділянка досліджувалась методом ДЕМП та біолокацією.

Рис. – 4.5 Квартал забудови в районі вулиць Соборної та Корольова в м. Рівне. В процесі роботи були виявлені аномалії геологічного характеру (Рис. – 4.5).

В південно – східній частині ділянки була виявлена аномалія лінійної форми, розміщена в напрямках південно – західний, північно – східний. Ймовірно аномалія являє собою розлом (тріщину) в осадових породах. Згідно даних буріння відомо, що в цьому районі можуть зустрічатися тріщини (псевдоморфози по полігонально – жильним льодам). Одна з проєктованих житлових будівель знаходиться на небезпечно малій відстані від цієї тріщини (Рис. – 4.6)

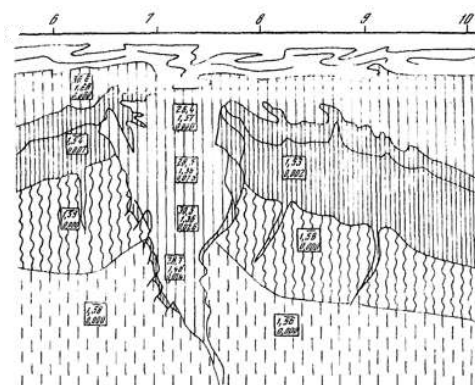

Рис. – 4.6 Розлом (тріщина) в осадових породах

4.4. Визначення геоаномальних зон м. Миколаєва методом біолокації.

У 1994-1996 роках дослідники, підготовлені за системою біолокації (в темі психокультура східних слов'ян), дослідили територію м.Миколаєва з метою

визначення місць з найбільш сприятливим впливом енергетики міста на організм і психіку людини з цільовим акцентом на кожен окремо внутрішній орган людського організму і емоційних станів психіки (депресія, ейфорія, радість і т.д.)

За основу розробки було взято підручник для медичних училищ «Внутрішні хвороби», а також журнал «Жовтень» з статтею про благотворний вплив мінералів, металів, напівкоштовних і дорогоцінних каменів на внутрішні хвороби і психіку людини.

Було вирішено досліджувати територію міста, визначити найбільш яскраве світіння каменів, мінералів і металів і прив'язати типову інтенсивність світіння до вищезгаданого підручника, тобто до внутрішніх органів. І відзначити ці місця на карті міста.

Вибрали 6 осіб, що володіють біоенергетикою. Ці спостерігачі були розділені на дві групи по три людини і протягом двох тижнів проводили спостереження за територією міста, використовуючи як інструмент 23 одиниці мінералів, металів, дорогоцінних і напівкоштовних каменів.

За їх допомогою було визначено 24 енергетичних центру на вулицях і площах міста, при піку світіння даних інструментів.

Дослідження провели двічі, двома групами по три людини, з правом затвердження результату двома з трьох дослідників. Було визначено, що найактивніше камені реагували у таких місцях: *Флотський бульвар (верх), Станція ОСВОД(Яхтклуб), Дикий Сад, Каштановий сквер, Стадіон (південні трибуни), Сад Петровського, пляж нафтобази, Аляуды Яхтклуб, річпорт, Бульвар до заводу 61 комунара по березі.*

При русі по вул.Шевченка від скверу Шевченка до Радянської знижується артеріальний тиск на 20 одиниць.

Зафіксовано посилення світіння всіх каменів біля культових споруд(церкви, храми, каплиці, цвинтарі)), а так само пам'ятників.

Незначне збільшення світіння поблизу старовинних будинків з колонами, барельєфами і кам'яним різьбленням.

Посилюється світіння при контакті з старовинними кованими виробами (козирки, решітки)

Яскраво виражена світіння у бюстів адміралів на вул. Адміральській. Нез'ясовний спад в самому музеї кораблебудування.

Яскраво світяться музей Верещагіна і музичне училище.

У дворі обсерваторії (вершина Спаського пагорба), при великій кількості каменів в складених долонях, змінюється гамма світіння.

Дану методику можливо використовувати при пошуку ритуальних центрів минулого, місць для будівництва оздоровчих закладів, дитячих майданчиків, місць відпочинку в містах та населених пунктах, при аналізі історичних подій історії України.

4.5. Дослідження впливу природних та техногенних геопатогенних зон на довкілля

4.5.1 Вивчення механізму дії геопатогенних зон

Геопатогенні зони представляють собою складні структури у вигляді різних ліній, сіток, плям і володіють різним впливом на організм людини. В межах геопатогенних зон є дуже невеликі ділянки, розміром 10 на 10 см, і лише в рідкісних випадках більшого розміру, що відрізняються виключно сильним патогенним (несприятливим для здоров'я) впливом. Тривале знаходження в таких місцях призводить до порушення здоров'я і важким захворюванням.

Геопатогенні зони представляють собою локальні геофізичні аномалії у вигляді слабких електромагнітних полів Землі природного походження. Вся поверхня земної кулі покрита сітками електромагнітних ліній шириною близько 10 см і кроком комірки 2,5х2 м - мережа Хартмана, 5х6 м-мережу Куррі, 16х16 м і т.д. Ці сітки, накладаючись один на одного, створюють складну картину геофізичних аномалій на поверхні Землі, а в точках їх перетину утворюються невеликі осередки розміром 10х10 см, де інтенсивність випромінювання різко зростає.

А якщо такі геопатогенні лінії перетину розташовуються над водяними жилами або розломами земної кори, то утворюються аномальні зони, тривале перебування в яких (розташування робочих або спальних місць), сприяють погіршенню здоров'я та розвитку важких захворювань, таких як рак, склероз, артроз.

Ще в давнину було помічено, що люди, які жили на певних територіях із покоління в покоління частіше вмирали від різних захворювань, в тому числі пухлин чи навіть без видимих причин. Такі місця називали «гнилими», «раковими», «проклятими», про них розповідали містичні історії. В древньому Китаї перед зведенням дому обов'язково проводилось обстеження на «геомагнітні випромінювання» (збереглись вказівки більш ніж 4 тисячної давнини), цей закон зберігся в Китаї і по цей час. В слов'янських народів обов'язково місце під будівлю храму вибирали з «позитивною» енергетикою. Знаходячись в «позитивних» геопатогенних зонах у людей підвищується бадьорість, покращується розумова діяльність, зменшуються прояви захворювань. В різних народів поширене «лозоходство» (пошук геопатогенних зон, обумовлений підземними водами), яке успішно застосовується для пошуку води (в єгипетських папірусах про це вказувалось що 5 тисяч років тому, про це вказується і Старому Заповіті

Мойсея).

Всі живі організми від мікроорганізмів до ссавців реагують на зміни геомагнітних факторів. На ділянках геопатогенних ліній сіток Хартмана та Каррі та в геопатогенних зонах відмічаються є зміни в розмноженні та зміні обміну речовин мікроорганізмів. В геопатогенних зонах, вузлах Хартмана та Каррі люблять розміщуватись тварини з родини кошачих (кіт, тигр, лев, рись), плазуни (змії, ящірки, жаби, тощо), бджоли (в 3 рази збільшується видобуток меду в таких вуликах), мурашки (будують мурашники), добре ростуть такі дерева як дуб, осика, вільха, ясен. Навпаки, таких ділянок уникають більшість тварин (в тому числі собаки ніколи не сплять в геопатогенних зонах за наявності можливості їх уникнути). Свійські тварини, які розміщуються тривалий час в стійлах в негативних геопатогенних зонах страждають від різних хвороб, знижуються їх

репродуктивність та приріст ваги.

В зонах дії геопатогенних зон та вузлів Хартмана і Каррі погано ростуть чи хворіють рослини (вони нижчого росту, мають нарости на стовбурах, покручені форми стовбурів, роздвоєння стовбурів дерев, знижується урожайність фруктових дерев, затримується проростання насіння рослин). Особливо чутливі до геопатогенних зон груші, сливи, яблуні, береза, липа, більшість хвойних порід дерев.

Рис. - 4.7 Вплив геопатогенних зон на дерева

Крім того, в геопатогенних зонах частіше трапляються техногенні аварії. На автошляхах наявність геопатогенних зон створює підвищену аварійність, оскільки навіть короткочасне перебування водія в цій зоні спричиняє своєрідний стрес.

На автошляхах Києва відмічається 14 найбільш аварійно-небезпечних місць, які розміщені в сильних геопатогенних зонах (частіше на перехресті та нашаруванні геопатогенних зон). В таких зонах у водіїв значно зменшується концентрація уваги (особливо на швидкості близько 70 км/год), що і вважається причиною аварій в таких місцях. В Європі вже більше 10 років встановлюються знаки на дорогах, які відмічають межі геопатогенних зон на автошляхах. Позитивним фактом є те, що різних країнах, в тому числі в Україні все частіше починають враховувати наявність геопатогенних зон при будівництві промислових об'єктів та жилих будівель.

Вже накопичено достатньо наукових даних для ствердження про значний вплив геомагнітної сітки, геопатогенних зон на стан здоров'я людей. Якщо знаходження тривалий час людини всередині геомагнітних решіток та в зоні позитивних геопатогенних зон не супроводжується негативним впливом на здоров'я, то тривале знаходження (під час сну, на робочому місці, в місцях відпочинку) в місцях перетину силових ліній сітки Хартмана та Каррі, в

негативних геопатогенних та в техногеопатогенних зонах, особливо при їх нашаруванні один на одне, а також навіть вживанні води та їжі, яка тривало знаходиться в таких зонах (криниця, холодильник, кухонна плита) супроводжується реальною небезпекою. За статистикою кожний п'ятий житель піддається впливу таких негативних геопатогенних факторів, а з числа хворих людей - кожний другий. Такі земні випромінювання запускають каскад різноманітних патологічних процесів, хоча чутливість до них людей різноманітна, що залежить від спадковості, способу життя, в тому числі психоемоційного настрою, локалізацією впливу їх на організм (для сіток Хартмана та Каррі), виду та інтенсивності самих негативних геопатогенних зон.

Величезний масив медико-статистичних даних з різних країн незаперечно вказує, що від 50 до 80% всіх онкологічних захворювань провокуються тривалим знаходженням в місцях перетину силових ліній сітки Хартмана та Каррі та в негативних природніх чи штучних геопатогенних зонах. Такі висновки підтверджуються і на експериментальних тваринах, привиті пухлини в яких розвиваються вірогідно швидше при розміщенні таких тварин в геопатогенних зонах.

При тривалому знаходженні людей в геопатогенних зонах знижується також імунітет (призводить до схильності до хронічних інфекційних процесів, алергійних реакцій), провокуються вегетативні розлади (слабкість, втомлюваність, зменшення апетиту, важкість в животі, головний біль, страхи).

Типовим є порушення сну у вигляді безсоння, наявність сновидінь устрашаючого характеру, просинання після сну не дає відчуття бадьорості. Через декілька років систематичного перебування в таких зонах прискорюється розвиток та частіше загострюються нервово-психічні та серцево-судинні захворювання (гіпертонічна хвороба, ішемічна хвороба серця), остеохондроз та остеоартроз, розсіяний склероз, в 2 рази збільшується дитяча смертність.

Деякі дослідники виділяють два типи геопатогенних зон: в зонах першого типу визначається надлишкова енергізація організму, виникають неврози, неврастенії, страхи, безсоння, інфаркти, інсульты; зони другого типу призводять

до депресії, сонливості, новоутворень (пухлин). Це залежить також від характеру негативної дії геомагнітної сітки (спрямованості ліній Хартмана та Каррі) (мал.5). Найбільш небезпечним є тривале знаходження в вузлах ліній Хартмана та Куррі, на посилених лініях Хартмана та Каррі, в комірках сітки Хартмана з позитивним зарядом.

Поява функціональних порушень чи ознак захворювань залежить від тривалості перебування в геопатогенній зоні, виду джерела геопатогенного випромінювання, тілобудови людини, наявності відповідних захворювань, спадкової схильності, а також способу життя.

Під впливом випромінювань спочатку виникають порушення на функціональному рівні, які проявляються підвищеною втомою, поганим сном, дратівливістю, відчуттям неспокою, судомами в ногах, пітливістю. Порушується біохімічний стан організму. Через три роки перебування в такій зоні виникають захворювання: онкологічні, серцево-судинні, нервово-психічні, опорно-рухового апарату. Індуковані перехресним із ліво-сторонньою поляризацією викликають рак, а із правосторонньою - розсіяний склероз і лімфогранулометоз. Подвійні зони дії сітки Хартмана, спрямовані на південь-північ, найчастіше ведуть до розвитку серцево-судинних захворювань, а ті, що йдуть із сходу на захід, викликають ревматизм і артрити. У місцях розміщення вузлів Хартмана у людей виникають ішемічні захворювання серця і мозку, астма і ревматизм.

Згідно з дослідженнями М. Матеїна (1992) перехрестя сітки Хартмана створює інтенсивність випромінювання 10 %, вузли сітки Каррі - 20 %, а подвійне перехрестя вузлів Хартмана і Каррі - 60 % від максимально можливої величини геопатогенного випромінювання.

Встановлено, що для виникнення злоякісних новоутворень важливу роль відіграють довжини хвиль реактивних зон при їх лівосторонній поляризації: 7,3; 7,75; 8,7; 10,0; 10,7; 12,7; 13,9 см.

Дослідження показують, що у житлі практично через кожен квадратний метр площі проходить одна або декілька реактивних зон полів випромінювання, які утворені водними жилами чи геологічними тріщинами, чи обумовлені

решітчастими структурами. Опираючись на такі дані, можна зробити висновок, що більшість реактивних зон малошкідливі.

Визначено, що в геопатогенних зонах добре розвиваються різні патогенні мікроорганізми, швидше відбуваються процеси гниття, швидше скисає молоко і вино. Раніше, наприклад, добрі місця під забудову вибирали за кількістю мишачих нір - чим більше, тим краще. За Петра I для визначення добрих місць до дерев'яних кілків прив'язували сире м'ясо. Там, де м'ясо довше зберігалось свіжим, будували будинок.

Реагують на погані місця і дерева. Над стародавніми потоками і водними жилами найчастіше ростуть вологолюбиві види - верба, вільха, дуб, ясен, в'яз. А береза, липа і хвойні дерева хворіють і чахнуть, на них утворюються нарости, збільшується кількість потворних форм. Фруктові дерева: яблуні, груші, сливи - в геопатогенних районах швидше жовтіють, втрачають листя, а багато з них сохнуть і гинуть. Малина, переміщуючи кореневу систему, намагається виповзти із зони. Картопля в геопатогенній зоні дає врожай у 2-3 рази нижчий, ніж на добрій ділянці. Домашні тварини і собака ніколи не ляжуть на погане місце, а кішка любить такі місця.

На шкідливість геопатогенних зон вказують експерименти на тваринах. Із 750 обстежених корів, яких утримували над геопатогенною зоною, 80 % страждали лейкозом і маститом. Кури, яких поміщали над такою зоною, втрачали пір'я і переставали нестися. Миші намагались вирватись із кліток, з'їдали власні хвости, ламали зуби. Проте змії і ящірки із задоволенням заселяли погані місця.

Особливо багато досліджень в цій області проводилося в Німеччині, Швейцарії, Бельгії, Франції, Австрії. Одним з перших проблемою геопатогенних зон зацікавився німецький вчений Густав фон Поль, який опублікував результати своїх робіт у престижному медичному журналі з дослідження ракових захворювань. Аналізуючи свої спостереження, зроблені в Баварії, він прийшов до висновку, що загальним для всіх 58 чоловік померли від раку в досліджуваному місті було те, що їх спальні місця знаходилися в геопатогенних зонах.

У 1976 році в Німеччині була опублікована фундаментальна книга Е.Хартмана «Захворювання як проблема місця розташування», узагальнюючи багаторічні результати робіт автора по дослідженню впливу геопатогенних зон на здоров'я людей[38].

Геопатогенні зони бувають двох видів - природного походження, зазвичай пов'язані з пустотами, водними потоками, родовищами корисних копалин; інший вид це зони техногенного походження, пов'язані з діяльністю людини - підземні ходи, метро, шахти, трубопроводи, кабельні мережі, звалища, поховання.

Причому про ці "згубних" місцях було відомо ще в давнину-всі храми і культові будівлі будувалися на "хороших" місцях, що мають знижений значення природного електромагнітного фону, усередині таких будівель розмір приміщень відповідав осередкам енергетичної мережі, щоб підвищений випромінювання потрапляло на перегородки.

Практично до теперішнього часу приладів для визначення геопатогенних зон не було, і їх визначали лише за допомогою лози, маятника, биорамки. В останні роки за кордоном проводилися дослідження пов'язані з визначенням геофізичних аномалій на місцевості з використанням різних методів: радіолокаційного, хемілюмінісцентний, радіаційного та інших методів вимірювань. Вся ця апаратура має великий обсяг і встановлюється на візку або рухомому носії і, в більшості випадків, не пристосована для досліджень всередині житлових і виробничих приміщень.

У 1992 році був розроблений малогабаритний електронний прилад для визначення геопатогенних зон з електромагнітної складової випромінювання - індикатор геофізичних аномалій ИГА-1, захищений патентами та авторськими свідоцтвами СРСР[15].

Це високочутливий радіоприймач, що працює в кілогерцовому діапазоні частот. Польовий варіант приладу ИГА-1 використовується газовими службами для виявлення поліетиленових газопроводів, а у меліорації його використовують для розвідки водяних жив.

Обстеження квартир і робочих місць на підприємствах за допомогою індикатора ІГА -1 дозволило вперше у світовій практиці виявити взаємозв'язок між розміром геопатогенної сітки і здоров'ям людини. Було визначено, що люди проживають на сітках розміром осередків від 80 до 120 см частіше мають відхилення здоров'я і відчують необ'яснюване нездужання. Це можна пояснити більшою ймовірністю попадання перетинів мереж з меншими розмірами осередків на робоче або спальне місце.

Крім того, прилад дозволяє визначати геопатогенні плями розміром 0,5 ... 2 квадратних метра, які раніше не фіксувалися і не вивчалися. Виявилося, що тривале перебування в цих зонах призводить до депресивного стану і галюцинацій на уфологічну і релігійну тематику. В місцях інтенсивного земного випромінювання були відзначені випадки онкологічних захворювань людей проживають в квартирах, розташованих один під одним, а також випадки самогубств. Останні відбувалися на тлі тривалих депресивних станів, і також була відзначена характерна залежність від того, що ліжку цих людей перебували в геопатогенних зонах.

У 1997 року на Кіпрі, в Ларнаці проходив Міжнародний семінар з проблеми геопатогенних зон, в якому взяли участь вчені Австрії, Англії, Бразилії, Кіпру, Канади, Швеції, СНД, де було повідомлено про роботи пов'язаних з дослідженнями геопатогенних зон. При цьому зарубіжні дослідники геопатогенних зон змогли особисто переконатися в ефективності роботи цього приладу. Місце проведення семінару вибрано не випадково, на прохання мерії м Арадиппу (районний центр провінції Ларнака), пов'язаної з підвищеною смертністю дітей від лейкемії в цьому місті, в травні 1995 року на Кіпрі працювала екологічна експедиція, де за допомогою приладу ІГА-1 були обстежені чотири школи, два дитячих садки, квартири в будинках де були смертні випадки, адміністративні будівлі.

Дослідження показали, що під будинками, де діти померли від лейкемії проходив потужний водяний потік, який через загальне пустельного характеру місцевості, давав дуже контрастні перепади геофізичних випромінювань, що

фіксуються приладом ІГА-1. Перевірка приладом ІГА-1 дозволила "наосліп" виявити за показаннями приладу всі ліжка, де спали діти хворіли на лейкемію, в цих місцях відзначалося посилення електромагнітного фону. У всіх випадках давалися рекомендації по перестановці спальних і робочих місць. Результати цих досліджень були видані на грецькій мові і мали великий резонанс на Кіпрі і в Греції.

Аналогічний випадок, коли під знову побудованим будівлею міськгазу в райцентрі Мовно виявилася водяна жила, стався в Башкортостані, причому працівники АТ ГАЗ-СЕРВІС відразу ж після переїзду стали скаржитися на дискомфорт і погіршення самопочуття. Керівництво АТ ГАЗ-СЕРВІС серйозно поставилося до цієї проблеми, включивши екологічний контроль на геопатогенні зони виробничих приміщень міськгазів республіки у заходи з охорони праці, в результаті перевірок ще в двох міськгазах було встановлено взаємозв'язок підвищених земних випромінювань з онкологічними захворюваннями працівників, причому в Стерлитамакском міськгазі на одному робочому місці за кілька років померло 4 людини від раку і один потрапив на інвалідність.

Електромагнітні поля промислової частоти 50 гц, радіостанцій, електричних та електронних приладів, разом з електромагнітними полями Землі наводяться на арматуру будівель, металеві предмети і комунікації, які їх в свою чергу переизлучають, в результаті чого утворюються технопатогенні зони.

Дуже часто люди, чиї ліжка стоять близько від стін, а особливо наявні під час сну головою до стіни, скаржаться на підвищення артеріального тиску, важкий сон, шум у голові, що можна пояснити технопатогенним відображенням електромагнітних полів від стін (10-50 см), після перестановки спального місця самопочуття людей поліпшується і ці скарги припиняються.

В результаті дослідження впливу геопатогенних зон на здоров'я дітей, проведених в пологовому будинку та дитячій клінічній лікарні м. Уфа, лікарняні ліжка були поставлені в найбільш безпечне місце. За відгуками головних лікарів в цих лікувальних установах відбулося поліпшення показників. На підставі проведеної роботи були зроблені наступні висновки:

- в реанімаційних відділеннях та відділенні недоношених немовлят - діти знаходяться в геопатогенних зонах повільніше відновлюються і частіше хвороба закінчується летальним результатом;

- знаходження дитини в геопатогенній зоні призводить до погіршення сну і апетиту, підвищеного занепокоєння, і внаслідок чого відбувається затримка в розвитку;

- тривале перебування дитини в геопатогенній зоні може призвести до серйозних захворювань.

Протягом шести років прилад ІГА-1 використовується в санітарної інспекції Уфимського відділення Куйбишевської ЖД і Кіровського відділення Горьковської ЖД, за цей період проводилися екологічні обстеження геопатогенних зон в організаціях залізниці.

Прилади ІГА-1 впроваджені на Україні, Греції, Кіпрі, Австрії та США. Багато організацій використовують прилад ІГА-1 для дослідження земельних ділянок, призначених під забудову (наприклад Нижегородська архітектурно-будівельна академія та Ровенській Технічний Університет).

Таким чином геопатогенні зони становлять велику небезпеку для здоров'я і повинні враховуватися в нашому повсякденному житті разом з іншими екологічними факторами.

4.5.2 Визначення впливу місць сили на організм людини

Місця сил - це ділянки поверхні, які благотворно впливають на людину і живі організми. Їх ще називають геомагнітними зонами (G -зонами).

Геомагнітні зони - це вертикальні площини, зорієнтовані в напрямку сторін світу з інтервалами 75-100 м і шириною смуг - 10-50 м. Їх структура нерівномірна і в кожній з них розрізняють зони більшої інтенсивності. Особливістю випромінювання цих зон є довжина хвиль випромінювання (21,5 і 62,5 см), а також характер їх циркулярної полярності. Позитивну енергію цієї зони можна акумулювати на носіях (вода, вазелін, вата, одежа). Наприклад, заряджену таким чином ємність "живої води" використовують для лікування.

У 30-ті роки радянський вчений Л. Г. Гуревич виявив, що живі організми здатні випромінювати фотони в ультрафіолетовому діапазоні спектра і, більше того, ці фотони є необхідним елементом основи життя - клітинного поділу. Створену Гуревичем "Теорію біологічного поля" підтримав Г. І. Шипов у "Теорії фізичного вакуума" [1993]. Російські вчені А. Б. Акімов і В. П. Фіногеев дослідили і описали взаємодію своєрідної енергетики живого в роботі "Експериментальні прояви торсійних полів і торсійні технології" [1996]. Згідно з цими теоріями торсійні поля переносять інформацію про фізичні процеси, які відбуваються у всіх об'єктах. Вони не поглинаються середовищами (мають неелектромагнітну природу), хоч і виникають одночасно з електромагнітними випромінюваннями, їхня енергія наближається до нульової, а швидкість поширення може змінюватись від 0 до 10 км/с, залежно від виду джерела торсійного поля, що його породжує.

Існування торсійних полів дозволяє пояснити багато явищ. Наприклад, таємницю єгипетських пірамід. В середині піраміди генерується так зване ліве торсійне поле, яке значно сповільнює життєві процеси. Над пірамідою існує праве торсійне поле згідно з законом збереження інформації. Торсійними полями, які виникають в геологічних тріщинах, в карстових пустотах і підземних водних джерелах, пояснюється феномен геопатогенних зон. З цими полями і пов'язані негативні впливи на організм всіх електромагнітних випромінювань - телевізорів, моніторів, персональних комп'ютерів, радіотелеканалів, іншої електронної техніки. Проте боятися торсійних полів не варто. Це поля життя. Жива клітина поза торсійним полем гине через п'ять-шість поділів. Але слід пам'ятати, що природа "не передбачила" таких джерел торсійних випромінювань, як комп'ютер, радіолокатор чи телепередавач. Тому нам потрібно захистити себе за допомогою певних пристроїв.

Торсійні поля, які пронизують весь світ і задають параметри існування всього живого, мають свою особливу фізичну сутність.

Ці поля мають праву і ліву складові. У класичній фізиці різноіменні частинки притягуються, а одноіменні відштовхуються. Отже, і торсійний

"позитив" намагається злитись з "негативом". Тому будь-який цілитель скаже: не хочете хворіти - частіше думайте про хороше, не сваріться, намагайтесь жити в оточенні позитивних емоцій.

Крім геопатогенних зон, існує координатна сітка, яка має надзвичайно сприятливий позитивний вплив на людину. Вона утворена так званими геомагнітними зонами - широкі вертикальні смуги випромінювань особливої поляризації, зорієнтовані в напрямку головних сторін світу. Ці зони також утворюють упорядковану орієнтовану сітку з відстанню між смугами 75-100 м. Не випадково у місцях перетину геомагнітної сітки розташовуються культові споруди - храми, святі місця, мегалітичні споруди. Ширина смуг геомагнітної сітки коливається від 10 до 50 м. У кожній з них є три двометрові смуги і п'ять ущільнених смуг завширшки 0,5-1 м. Ці зони випромінюють електромагнітні хвилі, які можуть визначатися біолокаційним методом. Зони цілющої дії виявлені в Києві (Старокиївська гора, місце, де розташована Андріївська церква, Володимирська гірка), на острові Валаам на Ладозькому озері, у Троїце-Сергіївській лаврі поблизу м. Загорська Московської області, у районі Карлових Вар (Чехія), у Львові. На рис. Зображена карта зон України по регіонам, з рівнями статистики найбільшій злочинності, безпеки та благополуччя.

Не випадково наші предки будували церкви віддалік від тріщин у товщі землі, а саме на тій відстані, коли вже не впливають згубно земні випромінювання і одночасно посилюється позитивне значення місцезнаходження. У церквах, завдяки близькості тріщин, змінюється наше світосприйняття.

На доброякісних зонах планетарне поле має інший електронний склад, завдяки чому воно може життєдайно впливати на організм людини. Такі сприятливі місця віддають свою енергію людині, допомагають відновити сили організму, дають здоров'я. Ці "місця сили" здавна називали "святими місцями", тут будували церкви і монастирі.

Отже, церкви будують на ритуальній зоні, де споруда відіграє роль концентратора, який підвищує інтенсивність життєдайного випромінювання. Додаткову роль також відіграє молитва, яка вводить в організм людини акустичні

сигнали. Слова молитви підібрані таким чином, щоб забезпечити певну послідовність акустичних частот, що підвищує здатність організму до сприйняття цілющого планетарного випромінювання.

В окремих випадках культові споруди зводились на вузлових місцях патогенних зон. Своєю гармонією та здатністю коригувати енергоінформаційний обмін вони знешкоджували або повністю нейтралізували патогенний вплив таких зон.

4.6. Визначення соціальних аспектів геопатогенних зон

Доведено, що від поверхні Землі виходять смуги решітчастої сітки спрямовані вертикально вгору, утворені різного роду електромагнітними полями. Ці поля виникають у результаті електромагнітних процесів, які здійснюються між Землею й іоносферою. Смуги решітчастої сітки мають різну інтенсивність випромінювання. Точки перехрещення ліній, смуг глобальної сітки є локальними ділянками, що впливають на кожний об'єкт, який перебуває у сфері їхньої дії.

Встановлено, що смуги решітчастої сітки поляризовані на умовно "позитивні" та "негативні", причому їхній енергетичний потік може бути висхідним і нисхідним. Відповідно вузли решітчастої сітки можуть бути право- і лівополяризованими чи нейтральними.

Фахівці стверджують, що через кожні 10 м у решітчастій сітці виникають смуги посиленої інтенсивності. Перехрещення водоносних жил з вузлами і лініями цих геопатогенних сіток, самі вузли перехрещення смуг створюють біологічно активні зони випромінювання, небезпечні для живих організмів. У деяких місцях ці випромінювання можуть бути дуже сильними. Над такими місцями змінюється іонний склад повітря. Вважається нормальним, якщо в приміщенні міститься більше 1500 негативно заряджених іонів кисню на 1 см³.

В курортних районах цей рівень може підніматися навіть до 50 000 на 1 см³.

У геопатогенних зонах (місцях тріщин) рівень іонізації різко падає, навіть до 60 іонів. До того ж змінюється співвідношення позитивно і негативно заряджених частинок.

Досліджено, що на процес іонізації впливає електромагнітне випромінювання, яке виходить з глибини нашої планети. В місцях тріщин земної кори виникають імпульсні електромагнітні поля, які згубно впливають на людей і теплокровних тварин.

Шкідливі випромінювання руйнують не тільки біополе людей, тварин і рослин, але і будівлі, дороги, тротуари, сприяють розмноженню шкідників рослин і тварин, птахів і дерев. Зокрема, на вузлах сітки Хартмана молочно-кислі бактерії гинуть протягом 7-10 хв.

Відомо, що при тривалому перебуванні людини в патогенному середовищі, у неї погіршується самопочуття, зменшується її загальне біополе і поля окремих органів (серця, печінки, щитовидної залози). Крім цього, руйнівні впливають на людину сільськогосподарські продукти, вирощені в умовах патогенності. Багато переробних виробництв продовольчих товарів, складів розташовані в патогенних зонах і випускають енергетично неякісну продукцію.

Геопатогенні зони спричиняють шкідливий вплив не тільки на організм людини, але і на сільськогосподарських та диких тварин. На таких ділянках не рекомендується споруджувати житлові будинки, ферми та курники. Наші предки, коли не велась худоба, руйнували ферми і споруджували приміщення в іншому місці. Зустрічаються місця, які провокують у людей безпричинний сум, печаль, нервозність, втому, хвороби, внутрішньо спустошують.

Польський вчений Єржі Аворман наводить такі дані: у середньому через 10 років постійного перебування в патогенній зоні у 57 % людей з'являються серйозні відхилення у здоров'ї - запаморочення, бронхіальна астма тощо; 33 % уражують важкі недуги: розсіяний склероз, рак, інфаркт, інсульт, а в десяти випадках із ста - смерть.

Австралійська дослідниця К. Бахлер у своїй монографії "Досвід лозоходства" [1984] наводить результати багаторічного обстеження 11 тисяч чоловік, які перебували в геопатогенній зоні. Згідно з цими результатами, ракові, психічні та різноманітні хронічні захворювання у дітей та дорослих зумовлені саме тим, що вони перебувають у геопатогенних зонах.

Учені відзначають такі зміни функціонального стану людини в геопатогенних зонах: підвищена збудливість, нервозність, стан депресії, сонливість, безсоння, скарги на загальну слабкість, головний біль, що не припиняється, почуття страху, тривожний стан, втома вранці після пробудження, похмурість.

Німецький вчений Густав фон Поль одним з перших почав вивчати проблему смертоносних променів землі, про яку доповів на медичному конгресі в Мюнхені у 1930 році.

В геопатогенних зонах хворіють також тварини. Латиський вчений М. Лігерс через багато років виявив, що із 35 тисяч корів стійла 800 хворих перебували в геопатогенній зоні. Ці зони провокували у корів мастити, лейкоз, туберкульоз, зменшували надої. В такій зоні перемагнічується корм і погано засвоюється організмом, тому є низькою продуктивність худоби.

З наведеного вище можна зробити висновок, що людині необхідно грамотно визначити своє місце роботи, навчання та сну, щоб не створювати додаткових передумов для будь-яких захворювань.

Зустрічаються геопатогенні місця, які висмоктують енергію, їх можна використати для очищення організму людини від хвороботворної енергії (суворо дозовано).

Численні дослідники в різних країнах світу достовірно встановили, що тривале перебування людини в ГПЗ (особливо розміщення там спального чи робочого місця) неминуче призводить до серйозних захворювань і згубних наслідків. Ось тільки кілька прикладів.

1957 року Товариство здоров'я Дальвіча у Великій Британії опублікувало аналіз обширної інформації про те, що в місті Глазго наявність геопатогенного чинника було встановлено у разі більшості захворювань. При цьому характерними ознаками тривалого перебування людини в ГПЗ є безсоння, нічні жахи, відчуття холоду, відсутність відчуття відпочинку після сну, депресії, неефективне лікування. У 80-х - початку 90-х років проблемою ГПЗ почали

інтенсивно займатися і в колишньому СРСР на рівні окремих груп ентузіастів. На жаль, досі ця проблема так і не стала державною.

А ось сумний приклад із книжки професора І.Павловця, зафіксований групою українських дослідників під керівництвом В. Стеценка в Києві. П'ятиповерховий будинок, розташований в ГПЗ, було заселено 1979 року. За період з 1979 по 1993 рік в ньому померло 52 особи: 16 — від інсульту, 12 — від раку, 11 — від інфаркту, 10 — від різних судинних захворювань і 3 особи — від інших захворювань. Ще 4 особи у віці від 18 до 40 років заподіяли собі смерть. У 1994 році спостереження за цим будинком було припинено у зв'язку із закриттям робіт з цієї теми, але 1995 року і надійшла інформація від мешканців, що за минулі півтора року там померло ще п'ять осіб. Загалом ми достовірно встановили, що генеровані ГПЗ імпульсні електромагнітні випромінювання і торсійні поля небезпечні тим, що, окрім прямої дії на клітини організму людини, вони переносять в організм інформацію про незворотні процеси, що приводять живу систему в нерівноважний стан, тобто до загибелі. Отже, їх роль є не енергетичною, а інформаційною. У цьому їх принципова відмінність від інших типів патогенних дій.

Вивчення й аналіз геопатогенних зон поступово почали впроваджувати в містобудівну практику в 1990-х роках. Сьогодні держава не може фінансувати ці дослідження, тому вони фактично припинилися з 2000-х років. Усе, що відбувається в цій сфері, — на ентузіазмі окремих науковців, які шукають гранти. Загалом же бракує школи, яка б об'єднала таких науковців.

У сучасних державних будівельних нормах можна враховувати виключно геопатогенні зони геологічного походження. При розробленні проекту детального планування житлового району міста Києва, який прилягає до річки Либідь, цей аспект, наприклад, взяли до уваги. Також під час розроблення планування східного району Волинської області інститут «Діпромісто», який розробляє генеральні плани міст, помістив розділ про геопатогенні зони в схему районного планування. В приватному порядку це беруть до уваги при зведенні окремих будівель. Але все це поодинокі випадки. Фактор ГПЗ повинні враховувати в

містобудівному проектуванні, під час розроблення генпланів і розглядати як розділ схеми планувальних обмежень. Це питання ще вимагає додаткових досліджень і потім — впровадження в нормативну базу.

Сьогодні цей аспект має рекомендований характер, тобто при дальшому розробленні й деталізації генплану його можуть відкинути. Власне, у більшості випадків його не враховують, тому що це дуже серйозний обмежувальний фактор, який може створити проблему раціонального використання території. Інтерес до цієї теми посилювався наприкінці 1990-х років, а потім згас, коли містобудівне законодавство відійшло на другий план, а пріоритетом став земельний кадастр. У такому разі фактора геопатогенних зон узагалі не беруть до уваги. Спершу купують землю, а потім уже під ділянку розробляють проект.

ГПЗ мають вплив як на інженерні споруди, так і на здоров'я людей. Але на здоров'я людей можуть впливати понад 160 різних факторів, і фактор ГПЗ тут має підсилювальний характер. Урбанізація й прогрес дали нам комфорт, але в той же час це середовище є екстремальним для біологічного існування людини. Нині ми визначаємо медико-екологічні параметри життєвого середовища людини. Останні такі дослідження, які проводили бюджетним коштом, здійснено 1997 року. Тоді було підготовлено перший розділ про впливи геопатогенних зон на здоров'я людини, подано класифікацію цих впливів.

4.7. Дослідження методів захисту впливу дії геопатогенних та технопатогенних зон

Простим методом боротьби з дією негативних фізичних геопатогенних факторів є припинення їх подальшої негативної дії на організм, що можливо при діагностуванні житла та робочого місця на наявність вказаних факторів методом біолокації. Коригуючи місце розміщення зон сну, відпочинку, роботи можна зберегти та укріпити здоров'я.

Способи щодо захисту від впливу геопатогенного випромінювання і його нейтралізації залежно від функції розділяються на три групи:

- До першої групи належать відбиваючі покриття і відхиляючі пристрої, які переносять вектор реактивних зон. При цьому зберігається геопатогенна зона і можуть постраждати інші люди.
- До другої групи належать різні пристрої, які мають універсальний характер дії. Деякі з них вимагають орієнтації за сторонами світу, забезпечуючи захист від впливу всіх реактивних зон. До них належать: дифракційні решітки (незамкнені циліндри, кільця, сітки, гачки, змійки); перетворювачі випромінювань (піраміди, конуси, кристали, трубки, спіралі та ін.); генератори хвиль, які інтерферуються із патогенними випромінюваннями, перетворюючи їх в безпечні.
- До третьої групи належать поглинаючі матеріали (поліетилен, фольга, сітка та ін.) у вигляді покриттів, тканин, одєжі. За даними П. І. Вейніка, за допомогою звичайної поліетиленової плівки, а ще краще двох перекладених папером шарів поліетилену, можна домогтися практично повної ізоляції випромінювання, кожен шар поліетилену зменшує потік хрононів в 20-100 разів.

З часом поглинальна здатність поліетилену зменшується. Такий же послаблюючий ефект має чорний папір, дещо менший парафін. Кольорові метали зменшують інтенсивність випромінювання на десятки відсотків.

З метою захисту людини від негативного впливу земного випромінювання в спальних місцях за кордоном використовують спеціальні матраци з металічною фольгою, металізовану тканину, покривала з овечої та конячої вовни, картонні пластинки, покриті воском. Для нейтралізації земного випромінювання люди використовують браслети, пояси, кольє, гачки тощо, а також мінерали, різні рослини, листки чаю, колоски пшениці, тирсу й особливі пристрої (настінні антени, півсфери, замкнуті контури з провідників, діелектриків). Ці засоби у деякій мірі змінюють параметри земного випромінювання, відбивають чи відхиляють, поглинають і переводять їх у безпечний стан.

До штучних екранів належать: червона гума, червона цегла, алюмінієва фольга (через 7-10 днів викидати обережно в сміття - шкодить погана енергетика),

оцинковане залізо, спіралі з мідного дроту (наприклад, петля Лаковського), картонні піраміди...

Торсійні випромінювання землі в геопатогенних зонах виходять вузько направленим промінням, і у багатьох випадках їхнього впливу можна легко позбутися, змінивши місце постійного перебування.

Якщо це зробити важко, можна скористатись килимками з особливих полімерних матеріалів. Вони побудовані так, що відхиляють шкідливу складову торсійних полів убік. Ці килимки розроблені Міжгалузовим науково-технічним центром нетрадиційних технологій (Москва), в Міжнародному інституті біоенерготехнологій (Київ), у Дніпропетровському медичному інституті народної медицини.

Київські вчені розробили прилад, який захищає операторів персональних комп'ютерів від небезпечних торсійних випромінювань. Називається цей прилад "Форпост-1" (формувальник поля статичного торсійного) і створений він А. Павленком, завідувачем лабораторії системного аналізу біоенерготехнологій Національної академії наук і Міністерства освіти України. Прилад запатентовано на Україні. Випробування (Мінський діагностичний центр, А. Н. Соколенко) приладу засвідчили, що стан організму користувачів комп'ютерів, захищених приладом "Форпост-1", за час дослідження суттєво не змінився. Приклад комп'ютерників контрольної групи показав, що робота на комп'ютері гнітюче впливає на організм. Аналогічний прилад "Гамма-7" випускається в Росії. Американці випускають прилад "0-33".

Будемо сподіватись, що "Форпост-1" у найближчому майбутньому стане обов'язковою деталлю конструкції комп'ютерів, телевізорів, радіотелефонів, мікрохвильових пічок, тобто всього того, що випромінює електромагнітну енергію. Поки що тільки японці з ідеєю біотелевізора дещо наблизились до гуманізації електронної апаратури.

Проти природного лівостороннього торсійного поля можна використати натільний хрест, повішений на звичайній нитці.

Для блокування шкідливого земного випромінювання на значних територіях (з

будинками, дорогами, перехрестями) Я. В. Божик [7] рекомендує застосувати відповідні резонатори з піску і червоної цегли старопольського або австрійського виробництва. Але роботи з радіестезійної корекції може провести тільки фахівець.

Таким чином, сумарна енергетика довкілля може суттєво впливати на здоров'я, оздоровлення і працездатність людини, зокрема на здатність молоді вчитись.

РОЗДІЛ 5

ОХОРОНА ПРАЦІ ДЛЯ ФАХІВЦІВ І РОБІТНИКІВ, ЩО ВИКОНУЮТЬ ТОПОГРАФО-ГЕОДЕЗИЧНІ РОБОТИ

5.1 Вимоги безпеки при виробництві топографо-геодезичних робіт

До топографо-геодезичних робіт допускаються особи віком не менше 18 років, які пройшли медичне обстеження, навчання за фахом, вступний та первинний інструктаж з охорони праці на робочому місці, з обов'язком записом про це в журналах реєстрації інструктажів.

Фахівці та робітники, зайняті на польових роботах, повинні:

Бути забезпечені спецодягом та спецвзуттям згідно з нормативами.

Виконувати правила внутрішнього трудового розпорядку.

Виконувати тільки ту роботу, по якій проведено інструктаж.

Не допускати перебування на робочому місці сторонніх осіб

Нести особисту відповідальність за виконання правил охорони праці, пожежної безпеки, за безпеку колег по роботі та виробничу санітарію.

Бригада, яка виконує топографо-геодезичні роботи, повинна складатися не менше як із двох виконавців: топограф і рейковий.

В період тимчасового відпочинку не лягати під стоячий автотранспорт чи біля нього.

Перевезення бригад, які виконують топографо-геодезичні роботи, дозволяється тільки в спеціально обладнаних автомобілях. Перевезення в автомобілі осіб, які не мають ніякого відношення до виконуваної роботи, заборонено.

Перед виконанням робіт підвищеної безпеки (згідно з Переліком робіт з підвищеної небезпеки затвердженим Наказом Держнаглядохоронпраці України від 26.01.2005р. № 15) з працівниками відділу проводиться цільовий інструктаж та оформляється наряд-допуск.

До виконання робіт підвищеної небезпеки допускаються працівники, які

Пройшли спеціальне навчання з Правил безпечного виконання цих робіт та медичний огляд.

Працівники, які виконують топографо-геодезичні роботи на об'єктах підвищеної небезпеки, повинні бути ознайомлені під підпис з небезпечними зонами та ділянками. Усі працівники повинні пройти інструктаж за вимогами безпеки у конкретних умовах роботи та повинні бути забезпечені засобами індивідуального захисту (ЗІЗ).

При виконанні робіт у біологічно небезпечних зонах та районах осередкового захворювання усім робітникам повинні бути зроблені спеціальні щеплення або вакцинація.

5.2. ВИМОГИ БЕЗПЕКИ ПЕРЕД ПОЧАТКОМ РОБОТИ

До початку топографо-геодезичних робіт виконавці повинні:

Ознайомитися на місцевості з маршрутом руху, виділити небезпечні місця, а старшому групи вибрати маршрут безпечного виконання робіт.

Одягти передбачений нормами одяг, спецвзуття та головні убори.

Перевірити наявність та справність інструменту, приладів, обладнання.

Перевірити наявність медичної аптечки для надання першої медичної допомоги і термосу з питною водою.

Про виявленому у колег або особистому нездужанні повідомити керівника робіт і чекати його вказівок.

5.3. ВИМОГИ БЕЗПЕКИ ПІД ЧАС ВИКОНАННЯ РОБІТ

Маршрути пересування повинні відповідати розробленим схемам виконання робіт або повинні бути погоджені з керівництвом техвідділу.

З настанням негоди (снігопад, гроза, затяжний дощ, густий туман і т. д.) під час пересування (переходів) необхідно перервати рух, сховатися в небезпечному місці та пережити негоду.

Переходи та пересування бригади повинні виконуватися тільки в світлий час доби.

При виявленні обірваного проводу діючої лінії забороняється наближатися до нього на відстані менше 10м.

Пересуватися тільки по добре видимій місцевості тому, що в густій траві можуть бути дренажні та інші колодязі без верхнього огорожувального кільця. Не наступати на кришки люків та різні перекриття ям, каналів і котлованів. Не палити в автомобілі, на полях, де дозрівають культури, а також біля скирд.

Влітку, під променями сонця, необхідно працювати з покритою головою. В найбільш жаркі години дня необхідно переривати роботу і переносити її на ранок чи передвечір'я.

При виконанні польових робіт забороняється:

- Знаходитися в алкогольному та наркотичному сп'янінні;
- пити воду з джерел, непередбачених для цього;
- лягати на вогку землю;
- стрибати і купатися, що не призначені для цього;
- за своєю ініціативою здійснювати контакти з представниками тваринного світу;
- приймати їжу брудними руками.

Переходи уздовж автомобільної дороги дозволяється виконувати тільки по узбіччю земляного полотна назустріч руху транспорту.

Автомобільну дорогу поза населеним пунктом необхідно переходити тільки на ділянках, де вона добре проглядається в обидві сторони.

На об'єктах залізничних доріг робітники зобов'язані переходити уздовж колії тільки по узбіччю, або посередині між колії, при цьому слідкувати за рухом потягу.

Переправи через водні перешкоди здійснювати тільки переконавшись в безпеці переправи.

Переправи в брід пішки здійснювати при температурі води не нижче +12° по рівному і невязкому дну на глибині до 1м.

Перевірена ширина полоси броду повинна бути не менше 3м, при цьому забороняються переправи:

- по виступаючим із води камінням;

- без взуття і шестів;
- через водні перешкоди різної ширини під час сильного дощу, снігу, туману, вітру і великих хвиль.

При необхідності використання плавучих засобів (човна, понтонного плоту) необхідно:

- користуватись справними плавучими засобами;
- знати визначену вантажопідйомність та місткість кількості пасажирів даного плавзасобу;
- забезпечити комплектування плавзасобів рятувальними жилетами, кругами та страхувальними мотузками.

Пересуватись по тросу, стоячі в човні і триматись за трос руками забороняється.

Для запобігання від укусів отруйних комах (каракуртів і т. д.), а також змій працівникам забороняється:

- ходити в легкому відкритому взутті;
- під час роботи перевертати каміння і обладнання без попереднього їх огляду;
- мити автомобілі біля водних джерел (річки, канали, водонакопичувачі, свердловини).

Перед переправою по льоду необхідно уважно оглянути та визначити загальну придатність льодового покриття для переправи.

Місце переправи по льоду повинно мати:

- зручні пологі спуски на лід;
- добре сполучення льоду з берегом;
- рівний та надійний по міцності льодовий покрив без ополонки та тріщин.

При виконанні робіт на територіях нафтогазопроводів необхідно виконувати наступні правила:

- місця відкритого виділення газу обходити з навітряного боку;
- не розташовуватись на відпочинок і для прийняття їжі поблизу газонебезпечних місць;
- спуск в колодязі, траншеї та ємкості категорично забороняється;

- не допускати відкритого полум'я на території;
- паління дозволяється тільки в спеціально відведених місцях.

5.4. ОРГАНІЗАЦІЯ БЕЗПЕЧНИХ УМОВ ПРАЦІ

Комплексна безпечна організація діяльності польових бригад і партій, наявність транспорту, радіо- і мобільного зв'язку, безперебійного матеріального постачання, спецодягу, харчування забезпечують високу продуктивність праці при проведенні польових робіт.

Безпечна техніка і технологія спочатку передбачається в технічних проектах, які уточнюються при обговоренні та захистах.

Керівники експедицій та партій повинні доводити до відома місцевої влади, населення, підприємств про майбутні роботи, що сприятиме проведенню пошукових робіт при нещасних випадках.

Навчання безпечним методам робіт проводиться у формі інструктажів і обов'язкових навчань перед виїздом в поле працівників. Крім роботи, кожний навчається організації безпечних переїздів, переходів, переправ, орієнтуванню на місцевості, поданню першої долікарської допомоги потерпілим.

При роботах в районах з вогнищами інфекційних хвороб проводиться інструктаж зі способів захисту від цих захворювань, вивчення норм і форм застосування репелентів.

Броди перед переправою необхідно обстежити. Більшість неглибоких малих рік з щільним ґрунтом дна і швидкістю течії не більше 2 м/сек. дозволяють вільну переправу вброд пішки і на різному транспорті при температурі не нижче 12° С.

Через гірські ріки вброд переправляються в 6-8 год. ранку - в час низького рівня води. Піші переходи через ріки вброд повинні відбуватися зі страховкою з допомогою канату, переходи дозволяються, якщо глибина броду не більше 2/3 нормативної величини.

Міцний лід на річках взимку є природним переходом через ріки для організації льодових переправ в місцях пологого з'їзду і виїзду на берег при

відсутності тріщин в льоду біля берега, на шляху руху, а також відсутності завислого льоду, ополонки, заторів криги, сухих русел ріки під льодом.

Для гарантії безпеки при льодових переправах використовується формула Корунова М. М. з коефіцієнтом запасу $K=2$ у вигляді

$$h = 2a\sqrt{Q} \quad (1.7.1)$$

де h - товщина льодового покриву, см; Q - маса вантажу;

a - коефіцієнт опор - для колісних машин $a=1$, для гусеничних $a=9$.

При вимірюваннях товщини льоду враховують тільки каламутний і прозорий лід, але не сніговий лід і не сніг над льодом.

Осінній лід слабший в 3 рази, весняний - в 5 разів. З появою води на льоді вантажопідйомність його зменшується в 2 рази, а через тиждень (якщо вода залишається) - в три рази.

Вантажно-розвантажувальні роботи виконуються без участі підлітків 16-18 років; як виняток допускається, якщо навантаження складає не більше 30% іншої, основної роботи з дотриманням граничної норми вантажів 16,4 кг для юнаків і 10,25 кг для дівчат.

Граничні норми підняття і переміщення вантажів по чергово з іншою роботою (до двох разів за годину) для жінки - 10 кг, постійно протягом робочої зміни - 7 кг. Сумарна вага вантажу, який переміщується кожної години робочої зміни не повинен перевищувати: з робочої поверхні - 350 кг, з підлоги - 175 кг. Перенесення одним чоловіком вантажу від 50 до 80 кг дозволяється не далі 25 м, якщо підйом вантажу на спину вантажника і знімання зі спини виконується двома іншими вантажниками.

Піднімання вантажу похилими східцями дозволяється до висоти 3 м з вагою не більше 50 кг.

Підйом і переміщення вантажів з масою від 80 до 500 кг дозволяється виконувати за допомогою підйомно-транспортних засобів: тачок, возиків, вагончиків, автокар.

Переміщувати вантаж масою більше 500 кг дозволяється тільки за допомогою підйомно-транспортних засобів.

Орієнтування під час руху виконується за допомогою карти і компаса.

Під час руху зауважувати добре видимі об'єкти на місцевості та на карті орієнтири. У малонаселених районах створювати штучні орієнтири — (віх, залами кущів і т.п.), що допоможуть знайти зворотну дорогу.

У процесі польових робіт під час руху декілька разів слід визначати своє місцезнаходження, щоб не блукати і потрапити в кінцевий пункт призначення.

Орієнтування відбувається за декількома способами: за компасом, картою, сонцем, зорями, місцевими предметами.

При орієнтуванні за компасом слід пам'ятати, що напрям магнітного меридіана (напрямок стрілки компасу) відрізняється від істинного (географічного) меридіана на величину схилення магнітної стрілки.

При орієнтуванні за картою спочатку визначають за картою точку свого місцезнаходження, а потім видимий орієнтир. По лінії, що їх з'єднує на карті, орієнтують карту на місцевості.

Орієнтування за сонцем і годинником - годинну стрілку направляють на сонце, бісектриса кута між годинниковою стрілкою і напрямом на 13 год., (влітку - на 14 год.) дає напрям на південь.

Орієнтування за Полярною зіркою - на сузір'я Малої Ведмедиці, яка розташовується на 5 відстанях між двома крайніми зірками ковша Великої, на продовженні лінії, що з'єднує ці 2 крайні зірки ϕ і ψ Великої Ведмедиці в напрямі на північ.

Орієнтування за місцевими, штучними і природними об'єктами допомагає у приблизному орієнтуванні.

Просіки в лісі - орієнтовані за лінією північ-південь і схід-захід (у рідкісних випадках бувають і винятки). Олтарі в церквах повернені на схід, а дзвіниці - на захід. Мурашники розташовуються на південь від найближчого стовбура дерева або пенька. Північний бік мурашника - крутий, а південний - пологий. Кора багатьох дерев темніша і грубіша на півночі і світліша на півдні. Лишайники розташовуються на північному боці дерев. Кора берези з південного боку світліша

і більш еластична. Смола на соснах і ялинках виступає на південному боці стовбура.

5.5. ГІГІЄНА ПРАЦІ ТА ВИРОБНИЧА САНІТАРІЯ ПОБУТУ ПІД ЧАС ПОЛЬОВИХ РОБІТ

Робота і перебування в польових умовах вимагають від працівників польових топографо-геодезичних відділень постійного врахування фізико-географічних умов району проведення робіт, особливо, в важкодоступних і малонаселених місцях. Впливають і наявність вогнищ інфекцій, диких звірів, отруйних змій і комах, великі перепади літніх і зимових температур повітря.

5.5.1 Вимоги до персоналу

Прийом на роботу в топографо-геодезичні організації на польові роботи, а також у камеральні цехи з важкими, небезпечними або шкідливими для здоров'я умовами праці осіб молодше 16 років забороняється.

При проведенні польових топографо-геодезичних робіт у тайгових, тундрових, пустельних, високогірних районах, а також при зйомці водних акваторій, будівлі геодезичних знаків та інших робіт підвищеної небезпеки у всіх районах забороняється прийом на роботу осіб молодше 18 років.

Працівники топографо-геодезичних організацій до початку польових робіт, крім професійних прийомів роботи, повинні бути навчені прийомам, зв'язаним зі специфікою польових робіт у певному районі (плавання, веслування, їзда верхи, уміння сідлати та в'ючити транспортних тварин, орієнтування на місцевості, безпечне пересування по ділянці, користування альпіністським спорядженням, поводження з вогнепальною зброєю, перебування в польовому таборі й т.п.), а також методам і прийомам надання першої допомоги при нещасних випадках, захворюваннях і запобіжних заходах від отруйної флори й фауни.

Працівники морських партій, що виконують роботи зі зйомки шельфу й водойм, повинні бути додатково навчені прийомам порятунку на воді, правилам

поведінки при стихійних лихах і при залишенні судна, що тоне, а при роботі на маломірних судах - керуванню ними.

З робітниками, зарахованими в польові підрозділи за кожною із професій уперше, проводиться професійно-технічне навчання за програмами, розробленим підприємствами й експедиціями для кожної спеціальності, з наступною персональною перевіркою цих знань в обсязі вимог тарифно-кваліфікаційного довідника.

До роботи на механізмах допускаються тільки особи, що пройшли спеціальну підготовку й одержали посвідчення на право керування ними.

До керівництва топографо-геодезичними роботами в посаді начальника партії, технічного керівника, а також в інших керівних посадах підрозділів і підприємства призначаються ІТП із числа активних, дисциплінованих

працівників експедицій, цехів, служб, які добре знають процеси й технологію робіт й тих, що мають достатній досвід практичної роботи з відповідного профілю.

5.6. ВИМОГИ БЕЗПЕКИ ПО ЗАКІНЧЕННЮ РОБОТИ

По закінченню роботи необхідно:

- прибрати з робочого місця інструмент та обладнання;
 - прибрати огороження з дороги, колодязів і колекторів;
 - здати інструмент, обладнання та індивідуальні засоби захисту в назначені місця.
- Спецодяг та спецвзуття очистити від пилу і бруду.

Вимити руки і обличчя водою з милом.

Про всі зауваження і неполадки, виявлені під час роботи, повідомити керівника робіт.

Вимоги інструкції є обов'язковими для працюючих. За невиконання вимог інструкції вони несуть персональну відповідальність.

Керівник підрозділу несе відповідальність за забезпечення всіх працюючих інструкціями та своєчасне проведення інструктажу.

ВИСНОВКИ

В результаті дослідження було зроблено ряд нижче перерахованих висновків.

Впливу екологічних факторів на стан здоров'я людини приділяється важливе значення. Проте вивченню впливу фізичних факторів Землі на організм людини офіційною медициною приділяється недостатньо уваги. На теперішній час науковцями накопичено достатньо даних, які вказують на суттєвий вплив геопатогенних факторів на здоров'я людини. Останнім часом все ж з'являються застереження лікарів (лікарі-санологи, лікарі народної та нетрадиційної медицини) про необхідність до більш широкого та детального вивчення цієї проблеми та враховувати в медичній практиці комплексну дію всіх екологічних, геопатогенних факторів на організм людини.

Всі місця сили, виявлені на землі, і нанесені на карту, розташовані у вигляді правильного геометричного візерунка. При з'єднанні місць сили одне з одним за допомогою ліній, вийде ґратчаста решітка у формі кристала, інтегрованого в кулясту форму землі, вершини якого виходять на поверхню. Правильні геометричні форми говорять про те, це природний закон, де місця сили утворені не хаотично, а мають чітку геометричну структуру.

Довкола будь-якого кристала на місці сили виникає статичне електричне поле. Якщо навчитися переводити його в лінійний або змінний струм, то за якийсь час цей заряд знову відновлюється. Таким чином, місця сили можуть бути нескінченними джерелами енергії, для отримання якої не треба спалювати вуглеводи.

Багато стародавніх цивілізацій живили свої технологічні цикли від місць сили. Тому стародавні міста, які археологи знаходять по всьому світу, як правило, знаходяться неподалік від таких місць.

Якщо людина житиме на місці сили, вона може просто не витримати цього нескінченного джерела енергії. Тому ніхто зі стародавніх майстрів ніколи довго не перебував на місці сили. Є такі місця сили, де більше 2-3 годин досвідчені

фахівці не витримують, тому що це небезпечно: отримати занадто багато енергії і не витримати її. Але, якщо місцями сили користуватися правильно, всі вони можуть бути сприятливими.

На автошляхах наявність геопатогенних зон створює підвищену аварійність, оскільки навіть короточасне перебування водія в цій зоні спричиняє своєрідний стрес.

Простим методом боротьби з дією негативних фізичних геопатогенних факторів є припинення їх подальшої негативної дії на організм, що можливо при діагностуванні житла та робочого місця на наявність вказаних факторів методом біолокації. Коригуючи місце розміщення зон сну, відпочинку, роботи можна зберегти та укріпити здоров'я.

Визначені способи щодо захисту від впливу геопатогенного випромінювання і його нейтралізації залежно від функції розділяються на три групи:

- До першої групи належать відбиваючі покриття і відхиляючі пристрої, які переносять вектор реактивних зон. При цьому зберігається геопатогенна зона і можуть постраждати інші люди.

- До другої групи належать різні пристрої, які мають універсальний характер дії. Деякі з них вимагають орієнтації за сторонами світу, забезпечуючи захист від впливу всіх реактивних зон. До них належать: дифракційні решітки (незамкнені циліндри, кільця, сітки, гачки, змійки); перетворювачі випромінювань (піраміди, конуси, кристали, трубки, спіралі та ін.); генератори хвиль, які інтерферуються із патогенними випромінюваннями, перетворюючи їх в безпечні.

- До третьої групи належать поглинаючі матеріали (поліетилен, фольга, сітка та ін.) у вигляді покриттів, тканин, одєжі. За даними П. І. Вейніка, за допомогою звичайної поліетиленової плівки, а ще краще двох перекладених папером шарів поліетилену, можна домогтися практично повної ізоляції випромінювання, кожен шар поліетилену зменшує потік хр.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Дмитрук Ю.М. Геологія екзогенних процесів. – Чернівці: Рута, 2001. –232 с.
2. Назаров І.І., Пальчина С.М., Дмитрук Ю.М. та ін. Ґрунтознавство з основами геології. – Чернівці: Книги ХХІ, 2006. – 504 с.
3. Тарнопольский А.Г. Фізика граничного шару атмосфери. – Одеса: АОБАХВА, 2001. – 152 с.
4. Законодавство України про екологію (2-е вид)./ Роїна О.А. – К.: КНТ, 2005. – 488 с.
6. Запольський А.К., Салюк А.І. Основи екології: Підручник. – К.: Вища школа, 2003. – 358 с.
7. Злобін Ю.А., Кочубей Н.В. Загальна екологія: Навчальний посібник. – Суми: ВТД “Університетська книга”, 2003. – 416 с.
8. Бойчук Ю.Ю., Соломенко Е.М., Бугай О.В. Екологія та охорона навколишнього середовища: Навч.посібник – 3-тє вид., випр. і доп. – Суми: ВТД «Університетська книга»; –К.: Видавничий дім «Княгиня Ольга», 2005. – 302 с.
9. Мусієнко М.М., Серебряков В.В, Екологія. Охорона природи: Словник довідник. – К.: Т-во „Знання”, КОО, 2007. – 624с.
10. Дружинин М.К. Основы инженерной геологии - 2-е изд. перераб. и доп. – М.: Недра, 1978. –274с.
11. Качинський А., Хміль Г. Екологічна безпека України: аналіз, оцінка та державна політика. –К.: НІСД, 1997. – 127 с. (Сер.“Екологічна безпека”;Вип. 3).
12. Потіш А.Ф., Медвідь В.Г., Гвоздецький О.Г., Козак З.Я. Екологія: теоретичні основи і практикум. 2-ге видання, перероблене і виправлене. – Львів: “Новий світ 2000”, 2004. – 328с.
13. Швєбс Г.И. Эниоземлеведение. Постановка вопроса. Український географічний журнал, 1998, №4, с. 40–45.
14. Адаменко О.А., Рудько Г.І., Консевич Л.М. Екологічне картування – ІваноФранківськ: ІМЕ, 2003. – 580 с.

15. Адаменко О.А., Левчук Ю.М., Мостова А.В. Дослідження біогенного поля Землі за допомогою мікробіологічного сенсора. В кн.: Дослідження передкризових екологічних ситуацій в Україні. – К.: Манускрипт, 1994, с. 155–160.
16. Адаменко О.М., Квятковський Г.Й. Екологічна геофізика. Підручник, ч.1. – Івано-Франківськ, Факел, 2000. – 254 с.
1. Геоаномальні зони та біота: навчальний посібник / С. С. Рижков, Л. М. Маркіна, М. І. Філатова. – Миколаїв: НУК, 2015. – 267 с.
2. Дмитрук Ю.М. Геологія екзогенних процесів. – Чернівці: Рута, 2001. – 232 с.
3. Назаров І.І., Пальчина С.М., Дмитрук Ю.М., та ін. Грунтознавство з основами геології. – Чернівці: Книги ХХІ, 2006. – 504 с.
4. Тарнопольский А.Г. Фізика граничного шару атмосфери. – Одеса: АОБАХВА, 2001. – 152 с.
5. Законодавство України про екологію (2-е вид) / Роїна О.А. – К.: КНТ, 2005. – 488 с.
6. Запольський А.К., Салюк А.І. Основи екології: Підручник. – К.: Вища школа, 2003. – 358 с.
7. Злобін Ю.А., Кочубей Н.В. Загальна екологія: Навчальний посібник. – Суми: ВТД “Університетська книга”, 2003. – 416 с.
8. Бойчук Ю.Ю., Соломенко Е.М., Бугай О.В. Екологія та охорона навколишнього середовища: Навч. посібник – 3-тє вид., випр. і доп. – Суми: ВТД «Університетська книга»; – К.: Видавничий дім «Княгиня Ольга», 2005. – 302 с.
9. Мусієнко М.М., Серебряков В.В. Екологія. Охорона природи: Словник довідник. – К.: Т-во „Знання”, КОО, 2007. – 624 с.
10. Дружинин М.К. Основы инженерной геологии - 2-е изд. перераб. и доп. – М.: Недра, 1978. – 274 с.
11. Качинський А., Хміль Г. Екологічна безпека України: аналіз, оцінка та державна політика. – К.: НІСД, 1997. – 127 с. (Сер. “Екологічна безпека”; Вип. 3).

12. Потіш А.Ф., Медвідь В.Г., Гвоздецький О.Г., Козак З.Я. Екологія: теоретичні основи і практикум. 2-ге видання, перероблене і виправлене. – Львів: “Новий світ 2000”, 2004. – 328с.
13. Швєбс Г.И. Эниоземлеведение. Постановка вопроса. Український географічний журнал, 1998, №4, с. 40–45.
14. Адаменко О.А., Рудько Г.І., Консевич Л.М. Екологічне картування – Івано-Франківськ: ІМЕ, 2003. – 580 с.
15. Адаменко О.А., Левчук Ю.М., Мостова А.В. Дослідження біогенного поля Землі за допомогою мікробіологічного сенсора. В кн.: Дослідження передкризових екологічних ситуацій в Україні. – К.: Манускрипт, 1994, с. 155–160.
16. Адаменко О.М., Квятковський Г.Й. Екологічна геофізика. Підручник, ч.1. – Івано-Франківськ, Факел, 2000. – 254 с.
17. Шмандій В.М., Клименко М.О., Голік Ю.С., Прищєпа А.М., Бахарєв В.С., Харламова О.В. Екологічна безпека Підручник - Херсон: Олді-плюс, 2013. – 366с.
18. Шмандій В.М. Основи біогеохімії/ В.М.Шмандій, Л.А.Бєздєнєжних–Дєгодюк Е.Г., Дєгодюк С.Е. Еколого-техногенна безпека України: Посібник — Київ — Видавництво ЕКМО — 2006. — 305 с.
19. Сочєванов, Н. Н. Использование биолокационного метода при поиске месторождений и геологическом картировании [Текст] / Н. Н. Сочєванов, В. С. Стеценко. – М.: Радио и связь, 1984. – 156 с.
20. Агаджанян Н.А., Торшин В.И. Экология человека. М.: ММПЭкоцентр, // 1994. - с. 36-42.
21. Агаджанян Н.А., Труханов А.И., Шендеров Б.А. Этюды об адаптации и путях сохранения здоровья. М.: Изд-во Сирин, 2002. - С. 3654.
22. Література 1. Баландин Р.К. Тайновидение вместо приборов? / Р.К. Баландин. – М.: Знание, 1992. – 48 с. 2.
23. Воропай Л.І. Українські Карпати : Фізико-географічний нарис / Л.І. Воропай, М.О.Куниця. – К. : Радянська школа, 1966. – 168 с.3.

24. Миколаїв — місто корабелів // Миколаївська обласна бібліотека для дітей імені В. О. Лягіна
25. Енциклопедія сучасної України : у 30 т. / ред. кол. І. М. Дзюба [та ін. ; НАН України, НТШ, Координаційне бюро енциклопедії сучасної України НАН України. — К., 2003—2016. — ISBN 944-02-3354-X.]
26. Climatological Information for Mykolaiv, Ukraine, Hong Kong Observatory. Retrieved 28 June 2012.
27. Мельник Руслана Петрівна. Урбанофлора Миколаєва: Дис. канд. біол. наук: 03.00.05 / Херсонський держ. педагогічний ун-т. — Херсон, 2001. — 372 арк.]
28. Справочные данные. Краткая географическая энциклопедия. Том 5
Найбільші цвинтарі України
29. Ресурси бібліотек міста Миколаєва. Зведений електронний каталог.
30. Шорін Е. О. Миколаїв // Українська радянська енциклопедія : у 12 т. / гол. ред. М. П. Бажан ; редкол.: О. К. Антонов та ін. — 2-ге вид. — К. : Головна редакція УРЕ, 1974—1985., Том 6., К., 1981, стор. 493
31. Дмитрук Ю.М. Геологія екзогенних процесів. — Чернівці: Рута, 2001. — 232 с.
32. Назаров І.І., Пальчина С.М., Дмитрук Ю.М., та ін. Грунтознавство з основами геології. — Чернівці: Книги ХХІ, 2006. — 504 с.
33. Білявський.Г.О. Падун М.М, Фурдуй.С.С. Основи загальної екології. 2-ге видання, зі змінами. — К.: Либідь, 1995. — 368 с.
34. Тарнопольский А.Г. Фізика граничного шару атмосфери. — Одеса: АОБАХВА, 2001. — 152 с.
35. Законодавство України про екологію (2-е вид)./ Роїна О.А. — К.: КНТ, 2005. — 488 с. Запольський А.К., Салюк.А.І. Основи екології: Підручник. — К.: Вища школа, 2003. — 358 с.
36. Злобін Ю.А., Кочубей Н.В. Загальна екологія.: Навчальний посібник. — Суми: ВТД “Університетська книга”, 2003. — 416 с.
37. Бойчук Ю.Ю., Соломенко Е.М., Бугай О.В. Екологія та охорона навколишнього середовища: Навч. посібник — 3-тє вид., випр. і доп. — Суми: ВТД

38. «Університетська книга»; –К.: Видавничий дім «Княгиня Ольга», 2005. – 302 с.
39. Мусієнко М.М., Серебряков В.В, Екологія. Охорона природи: Словник довідник. – К.: Т-во „Знання”, КОО, 2007. – 624с.
40. Дружинин М.К. Основы инженерной геологии - 2-е изд. перераб. и доп. – М.: Недра, 1978. –274с.
41. Качинський А., Хміль Г. Екологічна безпека України: аналіз, оцінка та державна політика. –К.: НІСД, 1997. – 127 с. (Сер.“Екологічна безпека”;Вип.
42. Потіш А.Ф., Медвідь В.Г., Гвоздецький О.Г., Козак З.Я. Екологія: теоретичні основи і практикум. 2-ге видання, перероблене і виправлене. – Львів: “Новий світ 2000”, 2004. – 328с
- 43.. Лимонад М.Ю., Цыганов А.И. Живые поля архитектуры: Учебное пособие. – Обнинск: Титул, 1997. – 288 с.
44. Проблеми розвитку міського середовища. Вип. 5-6. 2011. Криворучко Ю.І., Базилевич В.В., Крамарчук Х.П. Концепція комплексного облаштування м. Львова. Основні положення // Вісник НУ «Львівська політехніка» «Архітектура». – 2009. – № 656. – С. 208-215.
45. Автомобільні заручники проклятих місць – Пашинський М. Хрести на дорогах можуть викликати аварії. //Містичні місця на дорогах. // Газета по-українськи. – №198-201. – с. 6. <http://www.rivne-surenzh.com.ua/>.
46. Сопільник Л.І. Вимірювання параметрів електромагнітних полів на автомобільних шляхах та аналіз їх впливу на дорожньо- транспортні пригоди: Дис.канд. техн. наук: 05.11.05 / НУ ЛП. – Л., 1997. – 170 с.
47. Соломка О. Він знайшов порожнечі під Софією та стародавній скіфський некрополь. – <http://uk.mystic-news.com/mystic-daily-news/732-igor-pavlovetsfound-skif-grave.html>.
48. Малиновський Г.Т., Мовчун Н.В. Випромінювання землі, психічна енергія і здоров'я людини: як вибрати місце для житла, роботи і відпочинку.
49. Форма та інтер'єр житла. – К.: Логос, 2002. – 303 с.

50. Валдманис Я.Я., Долацис Я.А., Келнинь Т.К. Лозоходство – вековая загадка. – Рига: Зинатне, 1979.
51. Гончаров Н., Морозов В., Макаров В. Земля – большой кристалл? //Химия и жизнь. – 1974. – №3. – С. 34–38.
52. Дубров А.П. Земное излучение и здоровье человека (геопатия и биолокация). –М.: Аргументы и факты, 1992. – 64 с.
53. Дубров А.П. Гиблое место // Природа и человек. – 1989. – №4. – С. 27.
54. Мизун Ю.Г., Хаснулин В.И. Наше здоровье и магнитные бури. – М.: Знание, 1991. –121 с.
55. Сочеванов Н.Н., Стеценко В.С., Чекунов А.Я. Использование биолокационного метода при поиске месторождений и геологическом картировании. –М.: Радио и связь, 1984.
56. Завгородній. Ю.Ю. Ідея сакрального центру в культурі Київської Русі: XI ст. - перша третина XIII ст. (до характеристики просторово-часових уявлень). Автореф. дис... канд. філософ. наук: 09.00.05 / Ю.Ю. Завгородній; Київ. нац. ун-т ім. Т. Шевченка. - К., 2002. - С. 3-6.
57. Ивлева И.В. Сакральные топасы Николаева // VІІ Миколаївська обласна краєзнавча конференція. Історія. Етнографія. Культура. Нові дослідження. - Миколаїв: Можливості Кіммерії, 2008. - С. 221.
58. Кулаков В.В. Маєстатне місто чи сакральна місцевість?.. // Історія. Етнографія. Культура. Нові дослідження. ІV Миколаївська обласна краєзнавча конференція. - Миколаїв: Атол, 2002. - С. 190-192.
59. Крючков Ю.С. История улиц Николаева. Топонимический путеводитель по городу и окрестностям. - Николаев: Возможности Киммерии, 1997. - С. 13.
60. Фурдуй Р.С. Прелесть тайны - 2: Космический перекресток. - К.: Либідь, 2001. - С. 160.
61. Горбенко К.В. «Дикий Сад» - поселение эпохи поздней бронзы / Збірник наукових праць. - Донецьк, 1999. - Т. 1. - С. 217-220.
62. Матвієнко Л.В. Зміна ідеологічних уявлень населення Степового Побужжя наприкінці доби бронзи // Проблеми історії та сучасного стану науки

Української держави. - Т. 1. Історичні дисципліни та українознавство. - Миколаїв - Одеса: ТОВ ВіД, 2002. - С. 152-154.

- 63.** Матвиенко Л.В. Каменные стелы с городища «Дикий Сад» в контексте археологических реалий бронзового века Северного Причерноморья // Гілея (науковий вісник): Збірник наукових праць / Гол. ред. В.М. Вашкевич. - Випуск 7. - К., 2007. - С. 320-328.
- 64.** Эзотерическая карта Украины от FreeTravel.com.ua, -
<https://www.google.com/maps/d/viewer?mid=1jW8iEAdWSRgBuJjbC7PBQacbKeU&ll=48.116073717456324%2C30.6749728999999993&z=6>
- 65.** Карта сакральних місць м. Миколаїв, -
<https://www.google.com/maps/d/edit?mid=1IvYx-xvgTHkAX-Z4scqhZ4qpR3DlbJgu&ll=46.97891446384765%2C31.973374849693556&z=12>
- 66.** Інтерактивна карта катакомб м. Миколаїв, -
<https://www.google.com/maps/d/viewer?mid=1IF7S0u-d6WSYvRi6ElMzzrP3hUkjIyRL&ll=46.96777705078294%2C31.974614495668902&z=15>
- 67.** Інтернет ресурс «Спасское» — сакральний центр г. Николаева,
<http://spas.mk.ua/спасское-сакральний-центр-николаев>.
- 68.** Карта аномальных зон от журнала Anomalno.ru
<https://www.google.com/maps/d/viewer?mid=1I2w2KdUrBHdqI0shsxGR6gGfdebcbzO&ll=27.957410810646145%2C24.60370999999999978&z=2>